Udfordringen

... hele kirkens ugeavis

Søndag den 30. august 2026 * Uge 36 * * Årgang 54

"Lad jeres ord være til velsignelse for dem, I taler til."
(Ef. 4,29 BPH)

Serie 'Mirakler i hverdagen': Efter sin fars død ville Ejler ikke have med Gud at gøre

Side 3

Kristne i Afghanistan er i fare for at blive ofre for et folkedrab under Taliban

Side 11

Børnebussen har været et hit landet rundt, men har den snart kørt sin sidste tur?

Side 12-13

Hizb-ut-Tahir taler om moral og alkohol, men hvor er kirken?

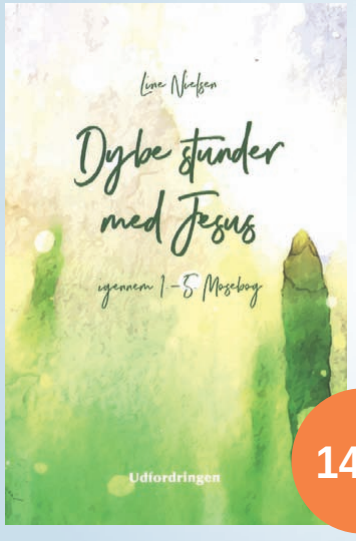
Side 9

For King and Country leverede varen med en storslået koncert i Horsens

Side 19

Foto: Sahlfoto

Dybe stunder med Jesus

Kan man lære Jesus bedre at kende gennem 1.-5. Mosebog?

Line Nielsens andagtsbog Dybe Stunder - nu i 2. oplag. En andagtsbog, som går helt ned i tempo. Den er reflekterende, meditativ, ofte formuleret som bønner eller som direkte tale til Jesus – eller som respons på ord fra ham.

Andagtsbogen viser desuden sammenhængen mellem Gammel Testamente og Ny Testamente.

Dybe stunder med Jesus igennem 1.-5. Mosebog. 366 refleksioner.

149,-

Bestil på Hosianna.dk

Arrowlederskab opstart

Ansøgningsfrist 1. oktober

Ansøgning og mere info på
www.arrowlederskab.dk

ARROW

Nyt redaktionsmedlem i Ny Testamente-gruppen

Sognepræst og feltpræst Jacob Bech Joensen er nyt medlem af den redaktionsgruppe, der arbejder med Det Nye Testamente i den kommende autoriserede bibeloversættelse.

Jacob Bech Joensen

Jacob Bech Joensen (f. 1979) er i august indtrådt som NT-gruppens praktisk-teologiske ekspert. Han bliver dermed en del af arbejdet frem mod den nye autoriserede oversættelse af Bibelen, der efter planen udkommer i 2036.

Jacob Bech Joensen er cand. theol. fra Aarhus Universitet og har siden 2013 været kirkebogsførende sognepræst ved Virklund Kirke. Desuden er han feltpræst ved Slesvigske Fodregiment. Før han læste teologi, blev Jacob Bech Joensen uddannet redder og sergent. Han har blandt andet arbejdet ved Falck og været udsendt til Afghanistan med Forsvaret.

Som praktisk-teologisk ekspert skal han blandt andet bidrage med blik for, hvordan oversættelsen fungerer i de sammenhænge, hvor Bibelen bliver brugt i praksis – eksempelvis i gudstjenesten.

Jacob Bech Joensen har skrevet artikler om blandt andet frivillighed i folkekirken, folkekirkens ritualer og moderne salmeskrivning. Siden 2014 har han desuden været medredaktør af fagtidsskriftet Kritisk Forum for Praktisk Teologi, og senest har han arbejdet med forkyndelses- og fordybelsesmateriale til FDF's landslejr i 2026 , oplyser Bibelselskabet

Red.

Ugens profil: Anja Smedstrup Christensen

Adjunkt ved Menighedsfakultetet er fyldt 50 år

En af Menighedsfakultetets undervisere har rundet et skarpt hjørne: adjunkt, ph.d. Anja Smedstrup Christensen fyldte 50 år den 24. august.

Hun er uddannet cand. theol. fra Aarhus Universitet i 2011 og begyndte som ph.d.-studerende ved Menighedsfakultetet i Aarhus i 2019 med Det Gamle Testamente som fagområde. Fødselaren afsluttede sit ph.d.-studie om blodets betydning i Det Gamle Testamente i 2025 og er siden da blevet adjunkt ved Menighedsfakultetet.

"Det Gamle Testamente er et helt centralt forsknings- og undervisningsområde i teologien. På MF har de bibelske fag altid været et flagskib, og derfor er det vigtigt, at vi også står stærkt på dette område. Med Anja har vi en dygtig og vidende lærer, som formår at vise, hvorfor Det Gamle Testamente både er vigtigt og relevant – for teologien, kirken og vores forståelse af Bibelen som helhed," forklarer Thomas Bjerg Mikkelsen, fakultetsleder på Menighedsfakultetet.

Formidler helheden i Bibelens teologi

Han mener, at Anja Smedstrup Christensen med sin kunnen og indsigt er med til at gøre op med nogle misforståelser om Det Gamle Testamente.

"Det Gamle Testamente er afgørende for vores forståelse af, hvem Gud er. Nogle har et billede af Det Gamle Testamentes Gud som først og fremmest vred, men går man ind i teksterne, møder man et langt rigere billede – og den samme Gud som i Det Nye Testamente. For en teolog er det vigtigt at have blik for denne helhed og for forbindelsen mellem Gammel Testamente og Ny Testamente.

På MF prioriterer vi derfor Det Gamle Testamente højt i både undervisning og forskning, og vi er meget taknemmelige for at have Anja med i lærerstaben."

Thomas Bjerg Mikkelsen bemærker også, at Anja ud over at være en kompetent forsker også er en kompetent underviser: "Hun er en enormt vidende underviser og vil meget gerne lære fra sig. Hun brænder for de studerende; at de skal lære noget. At de også skal være fortrolige med Det Gamle Testamente."

Hun brænder, for at de studerende skal være fortrolige med Det Gamle Testamente, sagde MF's fakultetsleder, Thomas Bjerg Mikkelsen, om fødselaren.
Foto: Menighedsfakultetet

På Menighedsfakultetet bestrider hun blandt andet posten som formand for fagrådet og har dermed en central rolle i blandt andet tilrettelæggelsen af bacheloruddannelsen, fag, eksamener mm.

Privat er Anja Smedstrup Christensen gift med Claus og er mor til to.

Red.

Migrantpræster mødtes til inspirationskonference

Af Bodil Lanting

'At følge Jesus – Kristen identitet i en udfordrende tid' var temaet for årets inspirationskonference for migrantpræster og ledere på Kursuscenter Brogården i Middelfart den 20.-22. august.

Konferencen, der i år blev afholdt for 17. år i træk, samlede godt 80 deltagere, der til sammen repræsenterede over 40 migrantmenigheder og internationale fællesskaber i Danmark.

Blandt deltagerne var også flere folkekirkepræster og medarbejdere i kirkelige organisationer. Deltagerne repræsenterede alle de største kirkesamfund i Danmark fra den ortodokse kirke og den katolske kirke til protestantiske og pentekostale menigheder og nyere fællesskaber for kristne med konvertitbaggund fra Afghanistan og Mellemøsten.

Lever vi i de sidste tider?

Hovedtaler var den britiske præst, forfatter og Mellemøstkender Colin Chapman, der holdt tre engagerede bibelrefleksioner med udgangspunkt i spørgsmålet: Lever vi i de sidste tider?

Det vakte genklang blandt deltagerne, da der blev nævnt en række grunde til, at mange i dag vil svare ja: Klimaforandringer, krigene i Ukraine og Mellemøsten, øget migration, sammenbrud i den globale verdensorden, som vi hidtil har kendt, stigende leveomkostninger, sociale medier og den hastigt voksende brug af kunstig intelligens (AI).

Men svaret er ikke entydigt, understregede Colin Chapman og opfordrede kristne ledere til at forsøge at forstå den verden, vi lever i. Kun ved at engagere sig i verden kan kristne være håbsbærere i en tid, som mange oplever kaotisk og uoverskuelig.

"Lad os ikke bruge mange kræfter på spekulationer om fremtiden, men i stedet koncentrere os om at leve det liv, Gud har givet os, og prøve at forstå vores samtid, så vi kan gøre en forskel der, hvor vi er. Intet er uden for Guds almagt. Vær rodfæstet i troen på Jesus Kristus og det håb, han giver os."

I en tid, hvor alt synes under forandring, opfordrede den erfarne præst deltagerne til at gøre brug af Salmernes Bog i deres bønsliv. De gammeltestamentlige salmer har til alle tider været kirkens bønnebog, og når vi ikke ved, hvordan vi skal bede, eller hvad vi skal bede for, er her hjælp at finde.

Mange kunne nikke genkendende, da Colin Chapman i en anden bibelrefleksion med udgangspunkt i 1. Peters Brev understregede, at det ikke er unormalt, at kristne må lide for deres tro. Sådan var det for de første kristne, og sådan er det stadig for mange kristne ud over verden, hvad enten de tilhører et kristent mindretal eller er konverteret til den kristne tro i lande, hvor konvertering kan indebære en risiko for dødsstraf.

Hovedtaleren, den britiske præst Colin Chapman, ses her sammen med præst og menighedsrådsformand fra Østens Gamle Kirke i Århus (Assyrisk ortodoks/Irak). Foto: Tværkulturelt Center

- Den grønlandske biskop Paneeraq Siegstad Munk sammen med den assyriske præst Father Sanhareeb fra Østens Gamle Kirke. Foto: Tværkulturelt Center

Kristus for alle

Konferencens temaforedrag Kristus for alle blev holdt af biskop i Grønlands Stift Paneeraq Siegstad Munk, der som inuit ikke havde svært ved at forstå migranters oplevelser. Selv om grønlændere ikke er udlændinge i Danmark, oplever de ofte at være fremmede her. Og migration handler netop om mødet mellem to verdener og to virkeligheder, forklarede biskoppen.

"Den kristne tro har altid været dybt forankret i det at være på rejse. Men lad os være ærlige og indrømme, at når to verdener støder sammen, er det svært. Som migrant mister man status, netværk og selvforståelse. Man bliver den anden. Præster og ledere i migrantmenigheder har en særlig opgave i at se mennesket først, være brobyggere og prøve at forstå begge sider. Hold fast i håbet og kærligheden. Kristus er for alle. Guds kærlighed er konkret og håndgribelig. Og søg så jeres egen sjælefred. I kan ikke give noget, I ikke har," sluttede biskoppen.

Unge søger deres identitet

Også den næste generation var repræsenteret på konferencen, hvor to unge fortalte om at finde deres egen identitet mellem flere kulturer.

"Det kan være ensomt. Somme tider føler jeg, at jeg ikke hører til noget sted. Men jeg er også meget rig, fordi jeg forstår flere kulturer, værdier og måder at leve på," understregede en ung ingeniør med asiatiske rødder.

Ét i Kristus

Pauserne mellem oplæg og seminarer benyttede deltagerne til at lære hinanden at kende, udveksle erfaringer på tværs af sprog og kirketraditioner og fejre forskelligheden. De oplevede, at den kristne tro bandt dem sammen trods alle ydre forskelle. Som en udtrykte det: "Som menigheder er vi meget forskellige. Men i Kristus er vi ét."

Sogne- og indvandrerpræst Niels Nymann Eriksen, der har været med siden starten i 2009, ser stor værdi i at samle præster og ledere fra migrantmenigheder og folkekirken på tværs af sprog og kirketraditioner.

"Jeg ser de årlige konferencer for migrantpræster som en vigtig tilbagevendende begivenhed, der bringer præster og ledere sammen. Her drikker vi af den samme kilde. Det tror jeg på betydningen af," siger han.

Til sammen havde deltagerne rødder i 30 lande: Vietnam, Indonesien, Taiwan, Singapore, Myanmar, Thailand, Filippinerne, Nepal, Sri Lanka, Iran, Irak, Afghanistan, Libanon, Eritrea, Nigeria, Sierra Leone, Cameroun, Elfenbenskysten, Ghana, DR Congo, Uganda, Burundi, Rwanda, Zimbabwe, Sydafrika, USA, Ukraine, UK, Finland og Danmark.

Deltagernes ophold blev betalt af menighedsråd, stiftsudvalg, den katolske kirke, Baptistkirken og tilskud fra Borgfonden.

Konferencen var arrangeret af Tværkulturelt Center i samarbejde med Folkekirkens Migrantsamarbejde og Kirkernes Integrations Tjeneste.

Serie: "Mirakler i hverdagen"

"Hvis du lader min far dø nu, så vil jeg aldrig mere have noget med dig at gøre"

Ejler Nørager Andersen fortæller om, hvordan Guds kærlighed til ham blev klokkeklar, efter han ellers havde bestemt sig for aldrig at ville have noget med Gud at gøre. Han fortæller om, hvordan han ændrede sin uddannelsesplan for at blive præst og om et praktisk mirakel, hvor han bad Gud om hjælp.

Ejler Nørager Andersen besluttede efter sin fars død, at han ikke ville have mere med Gud at gøre. Men så greb Gud selv ind. Foto: Jesper Noer

Af Lisbeth Morell Jepsen

"I dag vil jeg fortælle om, hvad Gud har gjort i mit liv – om store og små mirakler," siger Ejler Nørager med et smil.

Ejler Nørager er frimenighedspræst og sjælesørger i Luthersk Missions afdeling i Sønderjylland. Han har før medvirket i serien 'Mirakler i hverdagen', hvor han blandt andet fortalte om en ældre mand, der var blevet helbredt for problemer med lungerne. Efter artiklen kom der en del henvendelser om møder, forbøn og samtaler, men denne gang handler det mere om, hvad Gud har gjort i Ejlers eget liv.

Aldrig mere Gud

64-årige Ejler voksede op i et kristent hjem, hvor det var naturligt at læse Bibelen, bede og gå til møder i missionshuset. Da han var omkring ti år, blev hans far alvorligt syg og senere opereret for kræft.

Mens Ejler var på efterskole i 8. klasse, blev han en dag kaldt ind på kontoret. Han fik at vide, at hans far nu var så syg, at han lå på dødslejet.

"Jeg var godt klar over, at han var alvorlig syg, men jeg havde ikke troet, at det kunne gå så stærkt med at blive dårligere. Vi havde besøgt far om søndagen, hvor han var helt klar. Så jeg var ikke forberedt på, at han indenfor nogle få dage ville være døende. Mens jeg ventede på min bror, som var på vej for at hente mig, sagde jeg til Gud:

"Hvis du lader min far dø nu, så vil jeg aldrig mere have noget med dig at gøre."

Der gik kun et par timer, og så døde Ejlers far. Han stod tilbage med sin beslutning om aldrig at ville have noget med Gud at gøre.

Til trods for den radikale beslutning, oplevede Ejler, at Gud gjorde noget i forbindelse med dødsfaldet.

"Mens vi stod der på sygehuset og sang for far, spurgte min mor, om nogen af os havde en særlig sang, som vi gerne ville synge. Jeg foreslog sangen: Vejen opad er fri. For mig var det en del af miraklet, at jeg til trods for min beslutning valgte en sang, der i allerhøjeste grad handler om Gud. Det blev en sang, som fik stor betydning for mig de følgende år af mit liv. Jeg er overbevist om, at det ikke var noget, jeg gjorde af mig selv."

'Vejen opad er fri' bruges ofte til at trøste og opmuntre i svære tider. En af opmuntringerne i sangteksten lyder:

Vejen opad er fri
Husk det i sælsomme dage
Når døren fremad
og døren tilbage
begge er hårdt lukket i
Vejen opad er fri.

Det største mirakel

Ejlers beslutning om aldrig igen at ville have noget med Gud at gøre nævnte han kun for nogle ganske få, og det gjorde, at det blev en underlig tid. Men det, som Ejler blev klar over i løbet af de næste tre måneder, var, at selvom han ikke ville have noget med Gud at gøre, så ville Gud gerne fortsat have med ham at gøre.

"En dag indtraf det store mirakel. Jeg blev klar over, at Gud elskede mig. Det skete en morgen under en bibeltime."

Sandheden ramte Ejler på en ny måde.

"Selvom jeg i mange år havde vidst det med min forstand, gik det med ét op for mig. "Ejler, det Jesus gjorde, det gjorde han også for dig." Det var ligesom blevet væk. Det er det største mirakel, der nogensinde er sket i mit liv, at Helligånden gjorde sandheden om Jesus levende for mig. I tiden op til oplevede jeg en periode i mit liv, hvor mit liv føltes tomt - uden mål og retning."

Da det stod klart for Ejler, at Jesu korsfæstelse, død og opstandelse også gjaldt ham, havde det en kraftfuld virkning på ham. Han kunne ikke holde glæden for sig selv, men måtte fortælle andre om det. Så både kammerater på efterskolen og vennerne fra badmintonklubben fik Ejlers oplevelse at vide.

"Jeg er ikke den type, der almindeligvis har let ved at fortælle fremmede om Jesus. Men på tomandshånd eller en meget lille gruppe så er det en anden sag, der føles det mere naturligt for mig. Men denne oplevelse og åbenbaring havde så stor betydning for mig, og Gud lagde den ene situation efter den anden til rette for mig, hvor jeg kunne fortælle andre om det."

Ændrer uddannelsesplan

I 9. klasse begyndte Ejler at forberede prædikener, som aldrig blev holdt, men som han holdt for sig selv.

"Jeg undrede mig over det, fordi min fremtid var planlagt. Jeg skulle være ingeniør. Jeg husker det, som om nogle prædikener blev skrevet ned, mens andre blev talt højt for mig selv. I 10. klasse kom skolelederen hen til mig og sagde: "Ejler, du skal med ud at holde et kristent ungdomsmøde."

Nogen tid efter sagde han: "Du skal prædike den aften. Men bare rolig, om du prædiker fem minutter eller ti minutter, er fint, jeg tager også en prædiken med og fylder den tid ud, du ikke bruger."

Ejler ved ikke, om forstanderen havde glemt at fortælle, at det var et ekstra stort ungdomsmøde, Men det var det, der var omkring 100 unge fra hele Vestjylland,

"Det er det største mirakel, der nogensinde er sket i mit liv, at Helligånden gjorde sandheden om Jesus levende for mig."

"Jeg tror, han ville skubbe lidt på for mig. Det var stort for mig at opleve en, som ville tage mig under sine vinger."

Et hørbart kald fra Gud

Et par år senere, da Ejler gik i gymnasiet, hørte han en prædiken om, at vi skal bede høstens herre om at sende arbejdere ud til sin høst. Det begyndte Ejler derfor at bede om.

"En aften oplevede jeg, at Gud sagde til mig med en hørbar stemme, som jeg ikke ved, om var indeni mig eller udenfor mig, men den var hørbar og sagde: "Ejler, nu skal jeg opfylde din bøn. Du skal gå!" Det var for mig et indre kald, og jeg spekulerede på, hvordan kaldet skulle føres ud i livet. Jeg var klar over, at der for mig var tale om et fuldtids kald. Jeg fornemmede, at jeg alligevel ikke skulle være ingeniør."

Senere oplevede Ejler også et ydre kald. På Luthersk Missions Højskole i Hillerød var elever og lærere på en dagstur. Ejler sad lidt for sig selv, mens de spiste madpakker. En lærer kom hen til ham, satte sig ned og spurgte ham, hvad han skulle efter bibelskolen. Ejler fortalte, at han havde overvejet at fortsætte på Luthersk Missions Missionsskole. Læreren blev glad for svaret og sagde, at han troede, at det var det rette for Ejler.

"Det blev et stærkt ydre kald for mig. Mens jeg var på missionskolen, blev det klart for mig, at jeg havde brug for at få mere erfaring i praksis. Så da jeg blev spurgt, om jeg ville stå for nogle ungdomsmøder i Hornbæk på Nordsjælland, svarede jeg ja. Flere begyndte at tage deres kammerater med, og der kom unge uden nogen tilknytning til kirken og kristne kredse."

Et nøgleunder

En fredag aften hvor der skulle holdes ungdomsmøde, oplevede Ejler noget ganske særligt. Han skulle ikke selv være med til mødet, og han vidste, at de, der udover ham havde nøglen til missionshuset, var bortrejst.

"Da jeg var på vej til stationen, mærkede jeg på min lomme. Nøglen til missionshuset lå der. Jeg kunne ikke nå hjem på værelset med nøglen for så ville jeg ikke kunne nå toget. Jeg begyndte at bede. Efter nogen tid fik jeg en fornemmelse af, at nu havde Gud klaret det. Det undrede mig meget. Den første, som jeg mødte på stationen, var en, som jeg kendte – det var nemlig ham, der skulle stå for ungdomsmødet den aften. Han fik nøglen til missionshuset, og jeg kunne endnu engang konstatere, at Gud har helt styr på tingene helt ned i de mindste detaljer," slutter Ejler med varm, begejstret stemme.

COMPOUNDERS

MW Compounders er en dansk børsnoteret investeringsforening. Foreningen har investeret i 20-30 globale compounder-aktier.

Læs mere her: www.mwcompounders.dk

Kontakt: Johannes Møller 61 31 64 85

KLUMME

Den Hellige Ånd forvandlede diskoteket til et Gudshus

En gang, måske flere, har jeg nævnt min fascination for den verdenskendte tyske evangelist Reinhard Bonnke, som for seks år siden flyttede hjem i sin himmelske bolig. I denne klumme tillader jeg mig at gengive en af hans mange oplevelser med et ønske og en bøn om, at den vil genskabe en længsel i os efter at opleve Jesus og hans herlighed som aldrig før.

Oplevelsen er fra et besøg i den sydafrikanske by Kimberley, hvortil Reinhard var indbudt at prædike. Byen har omkring 200.000 indbyggere, og 200 af disse deltog i mødet. Til sin sorg så Reinhard kun ældre mennesker, ikke en fra den yngre generation var mødt op.

På Reinhards spørgsmål om, hvor de unge var, svarede pastoren ved at køre en biltur. De standsede ved et stort varehus, stopfyldt med unge mennesker. Stedet viste sig at være et diskotek, og opgivende og sørgmodig fortalte pastoren, hvordan dette nye havde forført de unge.

Tynget af sorg besluttede Reinhard at forlade stedet, da Helligånden pludselig talte og bad ham om at tale til de unge.

"No way"- var ejerens svar, men Helligånden gav Reinhard ord, som talte til dennes hjerte. "OK, du får fem minutter ved midnatstid i morgen aften," var hans nye svar.

Næste aften mødte Reinhard op, nu i et tætpakket diskotek. Da han havde prædiket få ord, tog Helligånden over og forvandlede salen til et sted, hvor grædende unge i hundredevis overgav sig til Jesus.

Et år senere blev Reinhard igen modtaget i lufthavnen, men i stedet for at køre hjem kørte pastoren en omvej. "Jeg har en overraskelse til dig," betroede han Reinhard.

Da de standsede foran varehuset, sås ingen diskoplakat på eller udenfor dette, men i stedet et kæmpestort kors. Og i stedet for diskoteksrytmer og dansemusik hørtes en stille brusen.

De to gik forsigtig henimod døren, og ydmygt spurgte pastoren evangelisten, "Er du klar?" Da Reinhard åbnede døren, hørtes taktfaste råb: Bonnke- Bonnke- Bonnke.

De næste minutter strømmede unge hen til Reinhard for at fortælle, hvor de var den aften for et år siden, da Helligånden forvandlede deres liv. En havde været diskjockey, en havde ansvaret for lyset, andre havde danset nætterne væk, men nu "tjener vi Jesus, som du fortalte os om", fortalte de strålende af glæde.

Den Hellige Ånd havde forvandlet diskoteket til et gudshus for en ung fortabt generation.

"Hvilken mægtig Gud vi har," synger vi i en af vores ældre sange! Det er en sandhed også i 2026! Lad os stille os til rådighed for ham, så vores unge og alle, som ikke kender ham, kan komme til at opleve ham! Han længes efter dem og efter at få lov til at virke gennem dig og mig!

Af Jenis av Rana
Færøsk læge og politiker

Du er den bedste - til at være dig

Præsten og lægen Poul Henning Krog, Svendborg fortæller muntert om sine vovelige projekter og diagnostiske overvejelser, om sin livsappetit og mødet med andre mennesker.

Poul Henning Krogh: Du er den bedste - til at være dig.
164 sider, mange farvebilleder.

148,-

HOSIANNA.dk
Udfordringens webshop

Det er som regel Sct. Johannes Kirke i Herning, som lægger lokaler til, når KS-Event samles. Foto: KS-Event

Det er vigtigt også at have venner, der lever alene ligesom jeg selv, siger Peter Bøgebjerg Mortensen. Privatfoto

Vi er mange, der ikke kan undvære fællesskabet og ser eventsene som højdepunkter, siger Helle Friis Munch. Privatfoto

130 singler mødes til tværkirkeligt event i Herning

KS-Event - det tværkirkelige netværk for kristne singler - trives i bedste velgående. Til næste event, som finder sted den 5. september, er der 130 tilmeldte.

Forsamlingen var til at overse, da der første gang blev inviteret til det, som senere skulle få navnet 'KS-Event'. Blot fire troppede op dengang i februar 2024. Men de to initiativtagere, Helle Friis Munch og Peter Bøgebjerg Mortensen, var enige om at prøve det ordentligt af, så de inviterede igen og igen. Cirka en gang hvert kvartal.

Gradvist løb den gode omtale i Facebookgruppen 'Kristne Singler i Danmark', og til de seneste samlinger er over 100 kristne singler troppet op, når der er blevet inviteret. Og til samlingen den 5. september i Sct. Johannes Kirke i Herning har foreløbig 130 lagt billet ind.

Det er som regel Sct. Johannes Kirke, som lægger lokaler til, men der har også været afholdt arrangementer i Østdanmark – her dog med lidt mindre tilslutning.

Alt i alt konstaterer Helle og Peter, at samlingerne de seneste to et halvt år har ramt et behov.

"Vi glæder os. Både over den gode tilslutning til eventsene, men også over de mange større og mindre fællesskaber, der er opstået rundt om. Vores indtryk er, at mange har fået udvidet venne- og bekendtskabskredsen med andre i samme situation, og det er lige præcis det, vi gerne vil skabe mulighed for," siger duoen.

Venner i samme situation

Venner, som er gift, kan noget. Venner, der lever alene, ligesom man selv gør, kan noget andet, er oplevelsen.

"Jeg sætter stor pris på alle dem i min familie og i min vennekreds, som er gift og lever i en familie. Men det er også vigtigt for mig at have nogle, der, som jeg, lever alene. Vi står i mange af de samme ting og har sociale behov, der minder om hinanden," forklarer Peter Bøgebjerg Mortensen.

Han er stadig single, imens Helle i mellemtiden har fundet sin bedre halvdel og går med bryllupsplaner. Ingen af dem har dog indtil videre planer om at trække sig fra KS-Event.

"Vi synes jo, det er det, vi skal. Og heldigvis har vi fået nogle gode faste hjælpere, så Peter og jeg ikke står med det hele. Vi er mange, der ikke kan undvære fællesskabet og ser eventsene som højdepunkter. Jeg håber KS-Event inviterer indenfor mange gange endnu," smiler Helle.

Programmet

Eventet i Herning den 5. september byder udover masser af hygge, god mad og frit vidnesbyrd på Louise Tuxen med band og oplægget 'Glæde og livskraft' ved psykoterapeut Krista Forum Bach.

Læs mere om KS-Event på 'KS-event.dk' eller kig ind i Facebookgruppen 'Kristne Singler i Danmark', som bestyres af Michael Munch Jensen, og hvor alle arrangementer i KS-Event annonceres i god tid.

Bodil

KS Event er

-Tværkirkeligt

- KS-Event er netværk, og ikke dating. KS faciliterer ingen datingaktiviteter

- Events annonceres i Facebookgruppen 'Kristne Singler i Danmark' – se også andre spændende tiltag her.

- Næste KS-Event finder sted lørdag d. 5. september 2026 i Herning, kl.14-22 .

- Har du lyst til at vide mere eller deltage i et event, kan du kontakte KS-Event på info@KS-event.dk.

Lærernes Missionsforening holder årsmøde i Herning

Lærernes Missions Forening (LMF) afholder endnu engang årsmøde i Herning. Det foregår på Østergaards Hotel den 25. -27. september 2026.

LMF – som også står for Læring Mission og Fællesskab – er en tværkirkelig missionsforening, som støtter missionærer og volontører i deres arbejde rundt omkring i hele verden. LMF er Danmarks største paraplyorganisation, når det handler om udsendte missionærer.

- Vi udsender ikke selv, men forsøger at samle udsendte missionærer fra hele det kirkelige landskab i et fælles netværk. Her er også mennesker, der rejser ud på egen hånd. For tiden har LMF over 30 missionærer og volontører tilknyttet foreningen. Man kan finde os på vores hjemmeside, lmfdanmark.dk, på Facebook og på Instagram, forklarer LMF's formand, Henrik Nis-Hanssen.

Golriz Ghozati vil fortælle om sin opvækst i Iran, og hvordan hun kom til Danmark og senere blev en kristen. Foto: Mission Uden Grænser

For alle faggrupper

Traditionelt har det primært været lærere, som har været tilknyttet LMF, men i dag er det alle faggrupper, der har med undervisning at gøre, som LMF støtter økonomisk, med forbøn og som sparringspartner.

Alle interesserede er velkomne til årsmødet i Herning. Og for dem, der deltager for første gang, er det helt gratis lørdag den 26. september – bortset fra kost og logi, som kan tilkøbes.

Programmet

Generalsekretær Jens Lomborg fra foreningen Ordet og Israel vil fortælle om den nuværende situation i Israel. Der er bibeltime med sognepræst Robert Strandgård, og den nigeriansk-danske teolog Clement Dachet vil fortælle om Tværkulturelt Centers arbejde.

Lørdag aften indtager Golriz Ghozati scenen. Til daglig er hun generalsekretær i Mission uden Grænser. Hun vil fortælle sit vidnesbyrd, som omhandler opvæksten i Iran, og om hvordan det var at komme til Danmark og senere blive en kristen. Hele årsmødeprogrammet i Herning findes på hjemmesiden lmfdanmark.dk

Bodil

En ny undersøgelse foretaget af Voxmeter understreger, at alkohol stadig er en adgangsbillet til fællesskabet blandt unge. Det forklarer Blå Kors Danmarks generalsekretær Morten Skov Mogensen.

Foto: Blå Kors Danmark

Ny undersøgelse:

Tre ud af fire unge føler et pres for at drikke alkohol

Af Blå Kors Danmark

Alkohol fylder meget i sociale sammenhænge, lyder det fra danskerne i en ny undersøgelse fra Voxmeter, og særligt de unge oplever et forventningspres. Det er bekymrende, mener Blå Kors Danmark.

August er for mange unge lig med studiestart, introfester og rusture, og sociale arrangementer som disse er ofte forbundet med kolde øl og søde drinks. Det bekræfter en ny, repræsentativ undersøgelse fra Voxmeter foretaget for Blå Kors Danmark.

I undersøgelsen siger 63,1 procent af danskerne, at de i høj eller nogen grad oplever, at der er en forventning om, at man drikker alkohol i sociale sammenhænge. Det tal er markant højere blandt unge i alderen 18-34 år, hvor 74,7 procent oplever en forventning om, at der skal drikkes alkohol, når man mødes med venner og bekendte.

”Det er både bekymrende og opsigtsvækkende, at så mange danskere oplever en decideret forventning om at drikke. Der er desværre ikke noget nyt i, at alkohol fylder meget i vores samfund, men undersøgelsen vidner om et betydeligt socialt forventningspres, som giver grund til at stoppe op,” siger Morten Skov Mogensen, der er generalsekretær i Blå Kors Danmark.

”Der er i forvejen mange forventninger og et stort pres på de unge i forbindelse med blandt andet studiestart. Vi skal samtidig være bevidste om, at vi har en alkoholkultur, hvor der generelt er en forventning om, at man drikker i sociale sammenhænge. Og den forventning er særligt udbredt blandt de unge. Derfor skal vi skabe trygge rammer for en god start, hvor man kan være en del af fællesskabet, uanset om man har alkohol i glasset eller ej,” fortsætter han.

Alkohol er en adgangsbillet til fællesskabet

Undersøgelsen viser desuden, at flere danskere forholder sig aktivt til deres alkoholforbrug. 45 procent har overvejet at droppe alkohol i en periode, mens 41,3 procent har valgt alkoholen fra inden for det seneste år. Men for nogle har fravalget sociale konsekvenser.

Blandt dem, der har valgt alkohol fra, har 30,5 procent oplevet, at det gjorde det sværere at være en del af et socialt fællesskab. Også her er tallet markant højere blandt de unge.

Knap hver anden ung mellem 18 og 34 år, der har valgt alkohol fra i en periode, oplever, at det er sværere at være en del af et fællesskab, når man ikke drikker alkohol.

Den nye undersøgelse fra Voxmeter understreger, at alkohol stadig er en adgangsbillet til fællesskabet, mener Morten Skov Mogensen.

”Det burde ikke handle om, hvad der er i glasset, når man mødes med nye relationer og gamle venner. Det skal være lige så naturligt at sige nej tak til alkohol som ja tak, og det har vi alle et ansvar for at sikre. For ingen skal stå udenfor fællesskabet, blot fordi man hellere vil drikke en sodavand i stedet for en øl,” siger generalsekretæren i Blå Kors Danmark.

Resultater fra Blå Kors' undersøgelse:

- 63,1 procent af danskerne oplever i høj eller nogen grad, at der er en forventning om, at man drikker alkohol i sociale sammenhænge.
- Blandt unge mellem 18 og 34 år gælder det for 74,7 procent.
- 45 procent af danskerne har overvejet at droppe alkohol i en periode, mens 41,3 procent har valgt alkoholen fra inden for det seneste år.
- Blandt dem, der har valgt alkohol fra, har 30,5 procent oplevet, at det gjorde det sværere at være en del af et socialt fællesskab. Det gælder for 48,2 procent af de unge mellem 18 og 34 år.

Voxmeter har gennemført undersøgelsen for Blå Kors Danmark blandt 1.002 repræsentativt udvalgte danskere over 18 år i perioden 12.-19. maj 2026.

Grammy-vinder holder koncert sammen med Love Revolution Gospel Choir

Den amerikanske Grammy-vindende gospelartist, producer og komponist Donald Lawrence gæster København den 12. og 13. september. Her kan sangere og gospelinteresserede møde ham til både en workshop og en koncert sammen med Love Revolution Gospel Choir.

Donald Lawrence er et af de helt store navne på den internationale gospelscene. Gennem en lang karriere har han arbejdet som komponist, producer, arrangør og artist og sat et markant aftryk på moderne gospelmusik.

Nu får et dansk publikum en sjælden mulighed for at opleve ham helt tæt på, når han den 12. og 13. september besøger Vandværket i Københavns Nordvestkvarter.

Workshoppen

Lørdag den 12. september kl. 19.00–22.00 står Donald Lawrence i spidsen for en tre timer lang gospelworkshop.

Her får deltagerne mulighed for at arbejde med gospelmusikken under ledelse af en kapacitet, der gennem årtier har inspireret sangere og kor verden over.

Det er en fordel at have lidt erfaring med sang eller korsang, men det er ikke et krav. Alle er velkomne.

Billetsalget er i fuld gang, og arrangementet tiltrækker deltagere fra både Danmark og udlandet.

Koncerten

Søndag den 13. september afsluttes weekenden med en sing-along-koncert, hvor Donald Lawrence står på scenen sammen med Love Revolution Gospel Choir.

Publikum kan se frem til en koncert med suveræne sange, masser af nerve og den karakteristiske sound, som har gjort Donald Lawrence til en af gospelmusikkens mest markante profiler.

Om Donald Lawrence

Donald Lawrence er en amerikansk gospelartist, komponist, producer og korleder og har gennem flere årtier været en central skikkelse inden for moderne gospel. Han har modtaget en lang række priser og anerkendelser for sit arbejde og har samarbejdet med nogle af gospel- og soulmusikkens største navne.

Praktisk information

Workshop foregår lørdag 12. september kl. 19.00–22.00. Pris: 199 kr.

Koncerten foregår søndag 13. september kl. 17.00–18.30. Pris: 149 kr. Man kan også købe en Kombibillet (Workshop + koncert) for 299 kr.

Arrangementerne foregår i Vandværket, Rabarbervej 2, 2400 København NV. Dørene åbner 30 minutter før begge arrangementer. Der er gratis parkering. Billetter fås på loverevolution.dk

Bodil

Den 12. og 13. september besøger Donald Lawrence Vandværket i Københavns Nordvestkvarter, hvor han vil holde både gospelworkshop og koncert. Pressefoto

Gospelkoret Love Revolution består af 60 sangere under ledelse af korleder og dirigent, Kathrina Brunnstrøm. Pressefoto

LEDERARTIKEL

Intet mindre end meningen med livet

Alt er tomhed, som der står i Prædikerens Bog. Den tanke tror jeg, der er mange, der kender – både folk, der tror på Gud, og folk, der ikke tror på Gud.

Livet kan føles så tomt. Det kan føles meningsløst. Som en evig trummerum. Et hjul, der drejer og drejer uden at komme nogen steder. Det kan kræve en del mental energi at havne i den slags tanker.

Vi kan også blive ramt af troens trummerum. Af diskussionernes endeløse tomgang. Hvis kirken var et spil banko, kan man nogen gange få lyst til at råbe til Gud og bede ham om at ryste posen.

Når det sker, kan det være gavnligt at løfte blikket lidt op og huske på den større sandhed, på meningen med det hele. Det kan faktisk både bruges på de tunge dage og på de lyse dage, til de tungsindige tanker og til den sprudlende glæde. Der findes en dybere sandhed. Der findes en dybere mening. Den viden kan du glæde dig selv med, og den viden kan du frimodigt dele med andre.

Jeg tror ikke, der findes et menneske, som ikke på et eller andet tidspunkt stiller spørgsmålet, hvad er meningen med det hele.

Som kristen har jeg det værktøj, som kan bryde meningsløsheden ned. Det værktøj og budskab, som verden hungrer efter, og som kristen er jeg kaldet til at være ambassadør for netop det. At dele det ultimativt livgivende, meningsgivende og frigivende budskab.

Som kristen har jeg fået givet en dybere mening udefra. Ikke bare med mit liv og min hverdag, men med livets oprindelse i det hele taget. I mit barndomshjem hang der et billede, hvor der med broderet skrift stod "Betænk livets korthed, dødens vished, evighedens længde". Lidt dystert måske, men sandt. Og tænker man efter, behøver det slet ikke at læses dystert.

At huske på, at livet er kort, kan minde mig om at bruge livet godt, og det kan også minde mig om, at livet er for kort til ikke at søge efter meningen. At vi alle sammen skal dø, ja, det skal vi jo, og derefter følger naturligt det store spørgsmål, evighedens længde, hvad sker der på den anden side? Som kristen kender jeg svaret.

Det er måske ikke ligefrem alle, der som udgangspunkt ønsker at modtage det budskab, alligevel er det godt at minde sig selv om, at det er det, jeg sidder inde med. Jeg kender ham, som er svaret på hele verdens længsel. Hos ham finder vi intet mindre end meningen med livet. Det er da værd at glæde sig over – både på de tungsindige dage og de sprudlende dage.

Simon Thidemann
Ansvarshavende redaktør

UGENS PRÆDIKEN

Af Helga Døssing
Sognepræst i Sindbjerg

Det er korset, der lærer os, at vi ikke kan kravle op til Gud, men at Gud kommer til os

Når vi læser fortællingen om Zebedæussønnerne Jakob og Johannes, der kommer til Jesus sammen med deres mor og beder om hædersplads erne ved hans højre og venstre side, er det nemt at ryste på hovedet.

Umiddelbart ser man to umodne disciple, der prøver at gøre sig fortjent til særbehandling og den højeste position i Guds rige, og måske har man kun foragt tilovers for dem. Men kender man sig selv, bare en lille smule, vil man nok se lidt mere mildt på situationen.

Pladsen i Guds rige får vi ikke som en belønning for vores præstationer, vores dyder eller vores åndelige niveau. Den er skænket os helt gratis ved troen og nåden alene. Det kan vi lære af korset. Illustration: Bigstock

Som Marta og Maria

Man forstår både drengene og deres mors ambitioner og ved, at man har været der selv. Og sådan var det også for de gamle kirkefædre, som gør opmærksom på, at de to brødre repræsenterer to sider af vores indre liv. Vi er de to brødre.

Hvis man kender de to brødre, vil man se, at Jakob minder om Marta, der skældte sin søster ud, fordi hun ikke hjalp i køkkenet. Jakob minder os om vores stræben efter at gøre det gode; han er vores hverdagsmoral, vores lovlydighed og vores kamp for at leve et ordentligt liv. Han er som Marta, der gerne vil gøre og handle.

Johannes derimod minder om Maria, der bare ville sidde ved Jesu fødder. Johannes repræsenterer vores åndelige side. Han repræsenterer vores længsel efter gudsoplevelsen, fordybelsen og indsigten i troens mysterier. Han repræsenterer vores inderlige længsel efter Gud.

Ønsket om belønning

Og de fleste af os vil nok

"Jakob minder om Marta, der skældte sin søster ud, fordi hun ikke hjalp i køkkenet."

have en tendens til at synes, at Johannes har fat i den lange ende. Men både vores ydre handling og stræben efter at gøre godt og vores indre liv med Gud kan misbruges.

Udfordringen opstår, når de to brødre i os tror, at de kan gøre eller føle sig fortjent til Guds nåde. Både for vores indre Jakob (vores gode gerninger) og vor indre Johannes (vores åndelige fordybelse) ligger fristelsen lige for. Vi vil gerne have belønningen med det samme.

Nu har jeg sat mig ned for at holde andagt, og så vil jeg også gerne mærke Gud straks. Eller jeg har gjort noget godt, og så vil jeg også gerne anerkendes. Vi vil gerne have pladsen ved Jesu højre og venstre side. Uden om korset.

For når vi beder om at sidde ved Jesu højre og venstre side, prøver vi i virkeligheden at opbygge vores egen retfærdighed. Vi tror, at vores høje moral eller vores dybe inderlighed kan sikre os en plads i første række hos Gud.

Jesu 'bæger' giver os adgang til Guds rige

Det er derfor, Jesus spørger dem: "Kan I drikke det bæger, jeg skal drikke?" Bægeret, Jesus taler om, er korset. Det er på korset, at enhver tanke, om at vi kan frelse os selv, må dø.

Pladsen i Guds rige får vi

"Johannes derimod minder om Maria, der bare ville sidde ved Jesu fødder."

ikke som en belønning for vores præstationer, vores dyder eller vores åndelige niveau. Den er skænket os helt gratis ved troen og nåden alene. Og først når vi forstår det, har vi muligheden for at slippe ud af det hamsterhjul, vi har anbragt os i.

Det er korset, der lærer os, at vi ikke kan kravle op og sætte os ved Guds højre eller venstre side. Men at Jesus kommer ned til os og sætter sig hos os.

Udfordringen

Udfordringen er en **selvejende** fælleskirkelig ugeavis med stof fra både **frikirker og folkekirker.** Avisen finansieres af abonnementer og annoncer og er **uafhængig** af såvel kirker som organisationer. - 2025: Årgang 53. Medlem af avisernes organisation Danske Medier. ISSN nr. 0902-5693

Tlf: 74 56 22 02. Postadresse:
Jernbanegade 1, 6070 Christiansfeld.
Redaktion@udfordringen.dk
Simon Thidemann (ansv.hav.), Lisbeth Thomsen, Bodil Lanting, Eilis Jokszies, Lisbeth Jepsen, Kirsten Krog m.fl.
Korrektur: Ingolf Becker.
Panelredaktører: Anne Manning-Pedersen, Filip Smidt og Poul Henning Krog.
Ung@udfordringen.dk: Henrik Engedal
Annoncer@udfordringen.dk:
Erik Damm og Lisbeth Thomsen
Abonnement@udfordringen.dk
Troels Hertzum
Bogsalg@udfordringen.dk
Bogholderi@udfordringen.dk
Henriette Pallesen
Hjemmesider: udfordringen.dk hosianna.dk (bøger, musik, film) udf.nu.
Revision: Redmark, Aarhus.
Tryk: Jysk Fynske Medier.
Medl. af Danske Medier. ISSN 0902-5693
DMO oplagskontrol for 2024: 4.727

Prædikentekst: Matt. 20, 20-28

Menneskesønnen kom for at give sit liv som løsesum

"Da kom Zebedæussønnernes mor hen til Jesus sammen med sine sønner, kastede sig ned for ham og ville bede ham om noget.

Han spurgte hende: »Hvad vil du?«

Hun sagde til ham: »Sig, at mine to sønner her må få sæde i dit rige, den ene ved din højre, den anden ved din venstre hånd.«

Jesus svarede: »I ved ikke, hvad I beder om. Kan I drikke det bæger, jeg skal drikke?« »Ja, det kan vi,« svarede de.

Han sagde til dem: »Mit bæger skal I vel drikke, men sædet ved min højre og ved min venstre hånd står det ikke til mig at give nogen; det gives til dem, som min fader har bestemt det for.«

Da de ti andre hørte det, blev de vrede på de to brødre.

Men Jesus kaldte dem til sig og sagde: »I ved, at folkenes fyrster undertrykker dem, og at stormændene misbruger deres magt over dem. Sådan skal det ikke være blandt jer. Men den, der vil være stor blandt jer, skal være jeres tjener, og den, der vil være den første blandt jer, skal være jeres træl, ligesom Menneskesønnen ikke er kommet for at lade sig tjene, men for selv at tjene og give sit liv som løsesum for mange.«

Bibelteksten bringes med tilladelse fra Det Danske Bibelselskab og er fra den autoriserede oversættelse af Bibelen fra 1992. © Det Danske Bibelselskab 1992.

Af Søren Peter Hansen
Direktør, Tænketanken Prospekt

Hvad betyder det, når folkekirken ikke står i regeringsgrundlaget?

I en artikel i Altinget (6. juni 2026) beskriver redaktør Karl Emil Frost minister Ida Aukens første officielle tale som sundheds- og kirkeminister. Artiklen tager udgangspunkt i en bekymring, der er svær at overse: Kirkeministeriet er blevet nedlagt som selvstændigt ministerium, kirkestoffet er ikke nævnt i regeringsgrundlaget, og kirkeområdet skal fremover administreres sammen med sundhedsområdet.

Ida Auken afviser, at kirken er blevet nedprioriteret. Hun forsikrer tværtimod, at "Kirkeministeriet er levende", og at hun er "lige så meget kirkeminister", som hun er sundhedsminister.

Men kan et område være levende, blot fordi det stadig har en minister? Og kan man afvise en politisk prioritering ved at sige, at regeringsgrundlaget "ikke er en bibel"? Måske er det netop disse spørgsmål, der er vigtigere end selve den administrative sammenlægning.

Aukens udtalelser kan umiddelbart forstås som et forsøg på at berolige en bekymret folkekirke. Hun møder menighedsrådene, lytter til deres bekymringer og lover dialog. Det er sympatisk. Men samtidig opstår der en mærkelig spænding mellem det, hun siger, og det, der faktisk er sket. På den ene side siger hun, at kirken fortsat er vigtig. På den anden side er den institution, der i 110 år har haft et selvstændigt ministerium, blevet opløst.

Er det virkelig kun en "symboldiskussion", som Auken antyder? Eller er symboler netop vigtige, når det handler om institutioner, værdier og menneskers oplevelse af, hvad samfundet anser for betydningsfuldt?

For mennesker lever ikke kun af love, budgetter og organisationsdiagrammer. Vi lever også i en verden af tegn og betydninger. Det har betydning, om noget har sit eget rum, sin egen stemme og sin egen plads. Når et ministerium nedlægges, er det derfor ikke nødvendigvis tilstrækkeligt at sige, at opgaverne stadig findes. Spørgsmålet er også, hvad ændringen gør ved vores måde at forstå området på.

Det er måske her, den egentlige konflikt i artiklen viser sig. Regeringen ser ud til at kunne forstå sammenlægningen som en administrativ rationalisering, mens kritikere oplever den som et udtryk for en ændret politisk prioritering. Begge perspektiver kan være sande. Men hvis sammenlægningen ikke betyder noget, hvorfor var den så nødvendig?

Auken siger, at det tværtimod kan komme kirken til gode at blive en del af et stort ministerium. Det er bestemt muligt. Hun peger på, at kirken kan give sundhedsvæsenet noget, og at sundhedsvæsenet kan give kirken noget. Især interessant er hendes pointe om, at teologien kan tilbyde et sprog for de eksistentielle spørgsmål, der opstår, når mennesker bliver syge.

Her bliver hendes argument mere end et spørgsmål om miniteriel organisering. Det handler om menneskesynet bag sundhedspolitikken.

Hvad er et godt liv? Er sundhed blot fravær af sygdom? Eller er menneskers liv også præget af spørgsmål om mening, skyld, håb, ensomhed, dødelighed og tilhørsforhold? Hvis et menneske ligger på et hospital og ved, at det måske ikke bliver raskt, kan lægevidenskaben ikke nødvendigvis besvare de vigtigste spørgsmål. Hvad gør jeg med mit liv? Hvem er jeg, når min krop svigter? Hvad skal jeg håbe på? Hvordan lever jeg med min egen dødelighed?

Det er spørgsmål, der ikke kan reduceres til diagnoser.

Derfor er det interessant, at Auken taler om et "menneskeligt sprog". Men man må også spørge, om kirken dermed risikerer at blive gjort til et redskab for sundhedsvæsenet. Hvis præsten primært bliver interessant, fordi præsten kan hjælpe patienter med at håndtere sygdom, mister kirken så noget af sin egen betydning?

Kirken har traditionelt ikke kun haft til opgave at gøre mennesker bedre til at håndtere livet. Den har også været et sted, hvor mennesket kan stille spørgsmål, som ikke nødvendigvis har et praktisk svar. Hvad betyder det at være menneske? Hvad skylder vi hinanden? Hvad betyder tilgivelse? Hvad betyder døden? Findes der noget, der rækker ud over det enkelte menneskes liv?

Hvis kirken kun bliver interessant, fordi den kan levere noget, som sundhedsvæsenet mangler, bliver den let reduceret til en funktion. Men måske er dens værdi netop, at den ikke altid behøver at kunne legitimere sig gennem nytte.

Det samme gælder mennesket. Vi har en tendens til at vurdere mennesker efter funktion: Hvad kan du? Hvad producerer du? Hvor sund er du? Hvor længe kan du arbejde? Hvor meget belaster du systemet? Men hvad sker der med mennesket, når det ikke længere kan præstere?

Her kunne kirken måske have en særlig opgave. Den kan insistere på, at menneskets værdi ikke afhænger af dets produktivitet. Et menneske er ikke mindre værd, fordi det er sygt, gammelt, ensomt eller døende.

Men netop derfor må man også være kritisk over for Aukens formulering om, at hun vil hjælpe kirken med at blive en vigtig del af flere menneskers liv. For hvad betyder "vigtig"? Skal kirken måles på medlemstal, deltagelse og samfundsmæssig nytte? Eller kan noget være vigtigt, selvom det ikke kan måles?

"På den ene side siger hun, at kirken fortsat er vigtig. På den anden side er den institution, der i 110 år har haft et selvstændigt ministerium, blevet opløst."

Det er et grundlæggende spørgsmål i et moderne samfund.

Auken siger desuden, at mange mennesker "længes efter kirkens sprog". Det kan være rigtigt. Men hvilket kirkens sprog taler hun om? Er det et sprog, der giver hurtige svar, eller et sprog, der tør blive stående i spørgsmålene?

Mennesket befinder sig ofte i situationer, hvor der ikke findes en løsning. Sygdom, sorg og død kan ikke altid overvindes. Nogle gange må mennesket lære at leve med det, som ikke kan ændres. I sådanne situationer kan et sprog om håb og tro være betydningsfuldt. Men det forudsætter, at sproget ikke bruges til at skjule livets vanskeligheder.

Måske er det netop derfor, at Aukens betoning af dialog er vigtig. Hun siger, at hun først vil formulere sin politik efter at have lyttet til præster, menighedsråd og biskopper. Det er et fornuftigt princip. Men det rejser et nyt spørgsmål: Kan staten virkelig "hjælpe" kirken uden samtidig at komme til at definere, hvad kirken skal være?

Historien viser, at forholdet mellem stat og kirke ikke er enkelt. Biskoppernes ønske om tydeligere beskyttelse mod statslige indgreb viser, at der allerede findes en spænding. Afskaffelsen af store bededag blev for mange et eksempel på, hvor hurtigt staten kan træffe beslutninger, der berører kirkelige og kulturelle traditioner. At helligdagen måske senere bliver genindført, gør ikke nødvendigvis den erfaring mindre betydningsfuld.

Derfor er det ikke mærkeligt, hvis nogle i folkekirken bliver urolige, når ministeren siger, at de måske ligefrem skal være glade for, at kirken ikke fylder mere i regeringsgrundlaget. For hvis fraværet af kirken skal forstås som respekt for dens selvstændighed, kræver det en tillid til staten. Men hvis fraværet samtidig dækker over, at kirken politisk fylder mindre, er situationen en anden.

Det afgørende spørgsmål er derfor ikke nødvendigvis, om ordet "kirke" står i regeringsgrundlaget. Det afgørende er, hvordan kirken faktisk bliver behandlet.

Ord kan være tomme, og fravær af ord kan være betydningsfuldt. Derfor må Aukens løfte om, at kirkepolitikken ikke er svækket, vurderes gennem hendes handlinger. Vil der blive lyttet til kirken? Vil dens (institutionelle) selvstændighed blive respekteret? Vil dens rolle i menneskers liv blive forstået som mere end et middel til bedre sundhed? Og vil regeringen acceptere, at kirken nogle gange siger noget, der ikke passer ind i samtidens krav om effektivitet og målbarhed?

Det er her, vi efterlades med en større usikkerhed end den, ministeren forsøger at fjerne.

Selvfølgelig har Auken ret i, at regeringsgrundlaget ikke er en bibel. Det er et politisk dokument, der viser, hvad en regering ønsker at fremhæve. Derfor er det relevant at spørge, hvad det betyder, når kirke og kristendom ikke nævnes.

Og måske er det heller ikke afgørende, om Kirkeministeriet teknisk set er "levende". Det afgørende er, om det opleves levende for de mennesker, der skal arbejde i og med kirken.

I sidste ende handler konflikten derfor ikke kun om et ministerium. Den handler om, hvilken plads vi ønsker, at tro, kirke og eksistentielle spørgsmål skal have i et samfund, hvor stadig mere af livet organiseres gennem sundhed, økonomi, effektivitet og administration.

Hvis kirken skal have en plads i det moderne Danmark, må den måske kunne noget andet end blot at være nyttig. Og hvis staten virkelig ønsker at respektere kirken, må den kunne acceptere, at kirken ikke altid skal bruges til at løse statens problemer.

Det mest interessante ved Ida Aukens udmelding er derfor måske ikke hendes forsikring om, at kirken ikke er nedprioriteret. Det er det menneskesyn, der ligger bag hendes ønske om at forbinde kirke og sundhed.

For hvad er et menneske?

Et menneske er ikke kun en patient. Ikke kun en borger. Ikke kun et medlem af folkekirken. Ikke kun en krop, der skal behandles. Mennesket er også det væsen, der spørger, hvorfor det lever, hvad det skal håbe på, hvordan det skal leve med andre og hvad der sker, når livet ikke længere kan forlænges.

Hvis kirken kan give plads til disse spørgsmål uden at reducere dem til problemer, der skal løses, har den måske stadig noget væsentligt at sige.

Men så må både kirken og staten turde stille spørgsmål, som ikke har et enkelt svar.

Og måske er det netop dér, den egentlige prøve på Aukens kirkepolitik kommer til at ligge.

Hvad skal du læse i efteråret? Se hosianna.dk

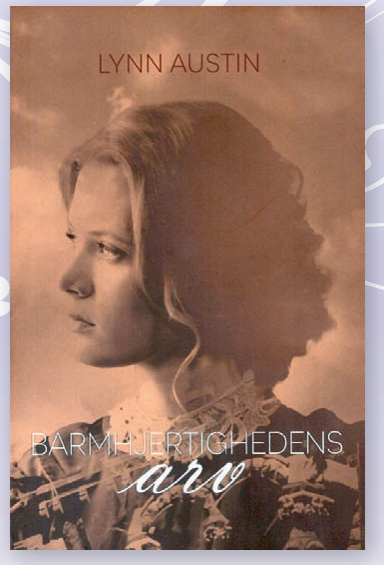
Romaner af Lynn Austin

299,95

Barmhjertig-hedens bølger

Historisk roman af Lynn Austin om to kvinder i 1800-tallets Amerika, hvis liv flettes sammen på tværs af generationer.
375 sider. Udkommet okt. 2025.

Barmhjertig-hedens arv

Fortsættelsen til Lynn Austins dramatiske historie om Geesje og Anna i 'Barmhjertighedens bølger'.
376 sider. 299,95 kr.
Udkommet maj 2026.

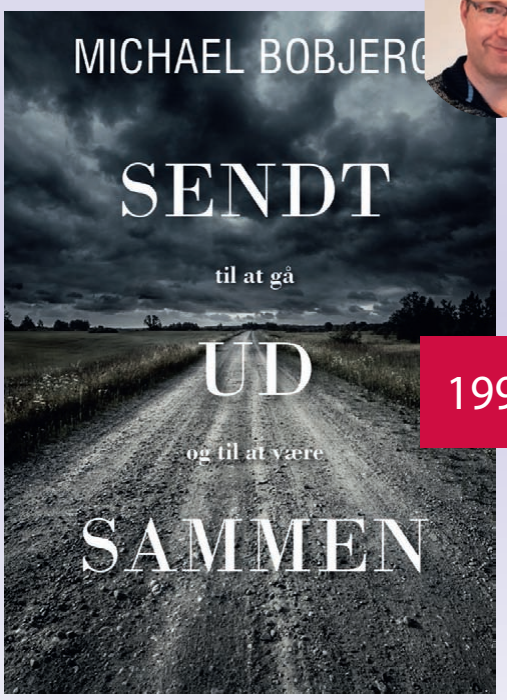

249,-

Alle mine hemmeligheder

Et uventet dødsfald vender op og ned på livet for tre generationer af kvinder i én familie, som nu må gøre op med de valg, de har truffet, og deres håb for fremtiden. 432 sider.

Gå ud - sammen

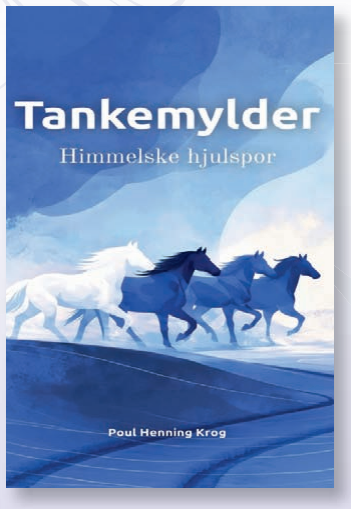

199,-

En rejse ud af frygt og ind i det kald, Gud har for os

Længes du efter, at flere mennesker omkring dig bliver helbredt og begynder at leve et liv med Jesus?
Den længsel kan føre dig langt.

Michael Bobjerg fortæller i denne bog om sin vandring fra en længsel blandet med frygt og tilbageholdenhed til en overbevisning om, at han og alle andre kristne er vigtige og brugbare i Guds plan for at bringe høsten i hus.
205 sider. 199 kr.

Tankemylder

Tankemylder - Himmelske hjulspor **er en bog om at finde ro midt i livets støj. Med afsæt i Bibelen og moderne psykologi viser Poul Henning Krog, hvordan vi kan forstå og håndtere tankemylder - uden at kæmpe imod os selv.**

131 sider. 149 kr.

Af Poul Henning Krog.

248,-

Lænket i kærlighedens navn

Hvad gør man, når ens datter er fanget i et ødelæggende parforhold?

'Lænket i kærlighedens navn' er en biografisk roman, hvor man følger datteren Josefine i forholdet til den morddømte Frederik og moderen Maria, som kæmper for at hjælpe sin datter på den bedst mulige måde.

En fortælling om at leve i og komme ud af et forhold med psykisk vold.

Af Birgitte Fjelstrup.
330 sider. 248 kr.

Kreativ bibeldagbog

149,-

Tid med Jesus for de 8 - 12 årige

40 forskellige kreative andagter fordelt i otte dele med fem andagter i hver.

I stedet for at gennemgå Bibelen fra 1. Mos. til Åbenbaringen, tages der udgangspunkt i emner – startende med Guds kærlighed og karakter, til vores dagligdag og den enkeltes fremtid. Hver andagt er 2 sider og består af et Bibelvers, en tekst og nogle aktiviteter – sådan at man på en kreativ måde kan arbejde lidt med materialet og bedre forstå og huske det. Bogen er skrevet til de 8-12 årige.

Bøger af Tomas Sjödin

I 'Stol på at det vil lysne' kredser den svenske præst og forfatter omkring, hvordan vi kan møde tilværelsen i håbet om, at vi er omgivet af gode kræfter, tanker og fællesskaber.

Sjödin sætter fokus på, hvor meget vi mennesker betyder for hinanden, og at vi selv kan blive bærere af lys og håb og muligheder for andre.
199 kr.

'Den der finder sin plads, tager ikke en andens' er en beretning om tvivl og tro, om retten til at stille spørgsmål og om at forfølge sine drømme og finde sin plads.

For som forfatteren skriver: "Den kraft, der sættes i bevægelse, når det rette menneske lander på den rette plads, er som kraften i en forelskelse. Den kender næsten ingen grænser." 199 kr.

Hizb-ut-Tahir taler om moral – men hvor er kirken?

Af Iben Thranholm

Hizb ut-Tahrir fik hurtigt sat sindene i kog, da den islamistiske organisation ved skoleårets begyndelse henvendte sig direkte til muslimske gymnasieelever. Budskabet var klart: Stå fast på jeres islamiske identitet. Lad jer ikke presse ind i en ungdomskultur præget af alkohol, fester og seksuel frigørelse, blot fordi det bliver betragtet som en naturlig del af gymnasielivet.

Udmeldingen udløste en voldsom politisk debat. Hizb ut-Tahrir blev beskyldt for at forsøge at isolere unge muslimer fra det danske fællesskab. Debatten spidsede yderligere til, da Elias Lambaret mødte Rasmus Stoklund (S) i DR's Deadline.

Men midt i de mange politiske reaktioner har én gruppe været bemærkelsesværdigt stille: Kirkerne.

For uanset hvad man mener om Hizb ut-Tahrir og organisationens islamistiske projekt, rejser kampagnen spørgsmål, som også er oplagte for kristne: Skal unge bare acceptere, at druk er en nødvendig adgangsbillet til gymnasiets sociale fællesskab? Skal seksuel frigørelse betragtes som et ubestrideligt gode? Og hvad siger kirken til unge kristne, der ønsker at leve efter andre værdier?

Udfordringen har spurgt tre markante kristne stemmer, hvorfor kirken har været så tavs – og hvad den kunne have sagt: Generalsekretær i Kirkernes Integrationstjeneste, KIT, Ruben Holmgreen Falk, tidligere folketingsmedlem og nu folkekirkepræst Naser Khader samt formand for Indre Mission Hans-Ole Bækgaard.

Enig i kritikken

Ruben Holmgreen Falk forstår godt, hvorfor mange kirkelige stemmer har tøvet. For problemet er, at man risikerer at blive sat i bås med Hizb ut-Tahrir, selv om man alene erklærer sig enig i kritikken af dele af ungdomskulturen.

Selv mener han, at organisationen faktisk rammer noget reelt.

"Jeg har selv haft to piger, som er voksne i dag, og som har gået igennem gymnasiet. Som kristne piger fandt de glæde i, at der faktisk var muslimske piger, som de kunne identificere sig med. De ønskede heller ikke at deltage i

"Det svære fra kirkernes perspektiv er, at man godt kan være enig i noget af det her, men man ønsker ikke at blive sat i bås med Hizb ut-Tahrir," siger generalsekretær i Kirkernes Integrationstjeneste, Ruben Holmgreen Falk. Foto: KIT

hele den løsslupne drukkultur og ligge under for det gruppepres, som den bragte med sig," siger han.

"Så på mange måder er jeg jo enig i budskabet."

Men derfra er der meget langt til at bakke op om organisationen bag budskabet.

"Det kan godt være, at indpakningen er smuk, men konteksten – alt det, Hizb ut-Tahrir står for – er jo forkert. Det svære fra kirkernes perspektiv er, at man godt kan være enig i noget af det her, men man ønsker ikke at blive sat i bås med Hizb ut-Tahrir. Derfor bliver det svært for kirken at udtale sig, og så tyr man nok til tavshed i stedet for."

Falk peger blandt andet på organisationens ønske om et kalifat og dens syn på frafald fra islam som grundlæggende uforeneligt med det, kirken kan stå inde for.

Alligevel mener han, at tavsheden har en pris. Kirken kunne nemlig indtage en helt anden rolle i debatten end politikerne.

"Vi skal være fredselskende og dialogsøgende. På grund af vores kald til at elske vores næste kan vi noget andet som kirker, som politikerne ikke kan."

Præmissen er problemet

Hans-Ole Bækgaard er betydeligt mere tilbageholdende over for overhovedet at gå ind i en offentlig diskussion med udgangspunkt i Hizb ut-Tahrirs kampagne.

Også han kan se elementer i kritikken af gymnasielivet, som en kristen kan være enig i.

"Der er ting, Hizb ut-Tahrir nævner i forbindelse med gymnasiet, hvor jeg faktisk godt kan være enig med dem.

"Jeg ved, hvordan kristne har det under den slags forhold. Det ønsker jeg ikke her i Danmark," siger Indre Missions formand, Hans-Ole Bækgaard, der afviser Hizb ut-Tahrirs præmisser. Foto: Indre Mission

Hvad betyder alkohol? Hvad betyder den måde, man lever på? På overfladen vil der være flere ting, hvor jeg kan sige, at det er gode ting, når det gælder karakterdannelse og værdier.

Men for Bækgaard overskygges det af Hizb ut-Tahrirs politiske og religiøse projekt.

"Præmisserne for det kan jeg overhovedet ikke være enig i."

Han ønsker ikke, at kirken ved at gå ind i debatten er med til at give yderligere platform til en organisation, som efter hans opfattelse ikke grundlæggende accepterer det demokratiske samfund.

"Jeg ønsker ikke, at Danmark skal være et muslimsk land og styret af sharia. Den tydelige måde at indrette et kalifat på står Hizb ut-Tahrir for. Og jeg ved, hvordan kristne har det under den slags forhold. Det ønsker jeg ikke her i Danmark."

Derfor mener Bækgaard heller ikke, at en offentlig udmelding nødvendigvis flytter noget. Kirkens egentlige opgave ligger et andet sted.

"Hvis der er kontakt med folk, der kommer fra Hizb ut-Tahrir eller alle mulige andre sammenhænge, vil vi meget gerne forsøge at tage samtalen. Men det bliver netop på tomandshånd frem for i offentligheden. Det er til hjertet, man skal tale."

Præsterne er passive og konfliktsky

Naser Khader ser langt mere kritisk på kirkens tavshed.

Han mener, at problemet rækker langt ud over den aktuelle debat om Hizb ut-Tahrir. Alt for mange præster er blevet

"Alt for mange præster er blevet bange for konflikt og for at sige noget, der tydeligt markerer kristendommens særpræg." Det mener den tidligere muslim, nu sognepræst Naser Khader, der efterlyser flere af kirkens historiske "stridsmænd". Privatfoto

bange for konflikt og for at sige noget, der tydeligt markerer kristendommens særpræg.

"Der er nogle enkelte, der kan sige fra over for islam, men alt for mange er simpelthen for passive og konfliktsky. Det giver også et dårligt indtryk af, hvad kirken står for."

Khader oplever ligefrem, at folk er blevet overraskede, når en præst udtaler sig klart.

"En gang imellem, når jeg skriver noget tydeligt på Facebook, spørger folk: "Må en præst sige det?" Det er, fordi de har fået en opfattelse af præster som sådan nogle, der ikke mener noget. Og det, synes jeg, er ærgerligt."

Han savner ifølge eget udsagn flere af kirkens historiske "stridsmænd".

Jesus udfordrede sine modstandere, Paulus var ikke konfliktsky, Luther tog kampen op, og i nyere tid nævner Khader Dietrich Bonhoeffer og Kaj Munk.

"Der er for få af de typer i kirken."

Dialogen er blevet for hyggelig

Hvor Ruben Falk stadig har stor tiltro til dialog og brobygning, er Khader langt mere skeptisk over for den organiserede religionsdialog.

Han har selv deltaget i adskillige dialogfora og mener, at de ofte er endt som samtaler mellem de samme mennesker, der efterhånden kender hinanden så godt, at den reelle uenighed aldrig kommer frem.

"De samme mennesker mødes igen og igen. De er nærmest blevet familie med hinanden. Men jeg har spurgt: Udfordrer I islam? Fortæller I om den kristne gudsforståelse? Nej, det gør vi ikke. Det er ikke det, dialog handler om, får man at vide."

Han mener, at kirken i stedet burde bruge mødet med muslimer til langt tydeligere at fortælle, hvad kristendommen faktisk siger om Gud, Jesus, frelse og mennesket.

Mission i stedet for tavshed

Netop på det punkt nærmer de tre kirkelige stemmer sig imidlertid hinanden: Kirken har en missionsopgave.

Ruben Holmgreen Falk mener, at de danske kirker generelt er blevet for tilbageholdende.

"Jeg synes, vi er for tøvende. Vi går jo ikke på gaden mere i frikirkerne. Vi vil rigtig gerne have folk til at komme til vores gudstjenester eller grupper eller til Alpha. Men den mere direkte evangelisation, som man så i 60'erne og 70'erne, ser vi ikke ret meget af mere."

Bækgaard understreger, at mission allerede finder sted i Indre Mission, og at mennesker med muslimsk baggrund også er kommet til tro og blevet døbt. Men han tror mere på det personlige møde end på store offentlige missioner rettet mod bestemte muslimske grupper.

"Det handler meget om mødet med det enkelte menneske. Uanset baggrund. Det er dér, jeg ser vores kald."

For Naser Khader er konklusionen endnu mere vidtgående.

"Jeg tror, at løsningen på integrationsproblemerne er mission."

Han mener, at kirken skal turde fortælle muslimer om kristendommen dér, hvor mødet allerede finder sted: Ved middage, dialogarrangementer, forældremøder og i almindelige relationer.

"Muslimer fortæller jo hele tiden om deres religion. Hvorfor benytter man ikke lejligheden til at fortælle om kristendom?"

Khader mener, at danskernes forestilling om tro som en rent privat sag har gjort kristendommen usynlig. Det får ifølge ham nogle muslimer til at konkludere, at danskerne slet ikke har nogen tro eller egentlige værdier.

Derfor efterlyser han ikke først og fremmest en ny religiøs vækkelse blandt almindelige danskere. Han retter i stedet kritikken mod kirkens egne ledere.

"Folk er faktisk nysgerrige på kristendom. Så der er ikke behov for en vækkelse blandt folket. Der er behov for en vækkelse blandt præsterne."

TRAVELERS´CHOICE 2020

BO CENTRALT I KØBENHAVN

- Mærk historien og den familiære stemning på et af københavns ældste hoteller.
- Bo tæt på alle byens seværdigheder og en masse eventyrlige oplevelser.
- Vores populære morgenmad er inkluderet i prisen.

BOOK I DAG PÅ WWW.HEBRON.DK

HOTEL HEBRON
COPENHAGEN

Kristne får afslag på indrejse i flere lande

Finske Päivi Räsänen troede, hun var godkendt til indrejse i Nordirland. Senere blev hendes elektroniske rejsetilladelse afvist uden forklaring. Räsänen er ikke den eneste kristne, der er blevet nægtet indrejse i et andet land, skriver CNE News.

Storbritannien kræver nu en elektronisk rejsetilladelse fra EU-borgere og -indbyggere, der ikke har visum, eller hvis de er i transit til en anden destination. Räsänens afslag kommer, efter at Finlands højesteret for nylig dømte hende for "opildning mod en gruppe mennesker" i et hæfte, hun havde skrevet i 2004 med titlen 'Mand og kvinde skabte han dem'. Også den lutherske biskop Juhana Pohjola, der var medudgiver af hæftet, blev nægtet indrejsetilladelse til UK.

De britiske myndigheder begrundede deres afslag med ordene: "Vi er overbeviste om, at du er blevet dømt for en strafbar handling i Storbritannien eller i udlandet inden for de sidste 12 måneder." Biskop Pohjola sagde til Christian Today, at han også var blevet nægtet indrejse i Australien, da myndighederne afviste hans eVisitor-ansøgning. Sådanne beslutninger skaber vanskeligheder for biskoppen, der også er formand for Det Internationale Lutherske Råd. Desuden "stempler det mig som en kriminel, som mange lande ønsker at forhindre i at komme ind," siger biskop Pohjola.

Uden for Europa blev Kenneth Arthur West, en amerikansk kristen missionær, nægtet adgang, da han skulle tilbage til Tyrkiet efter en rejse til USA, selvom han har boet i Tyrkiet i over 30 år. Gruppen Alliance Defending Freedom International (ADF) har kritiseret Tyrkiet for at "misbruge nationale sikkerhedslove" i forbindelse med udvisningen af 200 kristne arbejdere og deres familier over en femårig periode, oplyser Stockholm Center for Freedom.

I Israel har nogle amerikanske kristne organisationer fået annulleret deres visumansøgninger og -fornyelser de seneste par år. Blandt andre medlemmer af grupperne *Baptist Convention of Israel, Christian Missionary Alliance* og *Assemblies of God* fik afslag på deres "A3-præstevisum".

Disse organisationer fik også lange spørgeskemaer om deres religiøse overbevisning, ifølge en rapport i Fox News. Også ICEJ, Den internationale kristne ambassade i Jerusalem, har oplevet, at indenrigsministeriets visumafdeling besluttede at foretage deres egne undersøgelser af hver enkelt kristen organisation for at finde ud af, om de skulle betragtes som "religiøse institutioner" og dermed forblive berettigede til deres visa.

Sidste år fik evangelisten Franklin Graham afslag på visum til Indien, hvor han skulle have deltaget i en konference arrangeret af Kohima Baptist Pastors' Fellowship. Dette skyldtes måske, at Grahams tidligere udtalelser om, at der ikke er frelse i hinduismen, har cirkuleret i indiske medier, skriver CNE News.

Over 800 danske soldater er rejst til Camp Valdemar i Letland. Meget er nyt og anderledes, men KFUM's Soldaterhjem er allerede på stedet.

Foto: KFUM's Soldatermission.

KFUM's Soldaterhjem er tilbage i Letland til glæde for de 800 nye danske NATO-soldater

Når danske soldater rejser afsted for at bidrage til NATO-missionen i Letland, bliver de mødt af et velkendt hjem, idet KFUM's Soldaterhjem åbner midt i lejren som et fristed uden for den militære kommando.

På soldaterhjemmet kan soldaterne trække vejret og møde almindelige, civile mennesker i øjenhøjde, føle sig som en del af et fællesskab og opleve noget "normalt" midt i alt det unormale.

Midt i Camp Valdemar

Midt i Camp Valdemar ligger KFUM's Soldaterhjem eller 'kuffen', som soldaterne kalder det. Det har den gjort, siden lejren åbnede første gang i 2022.

Soldaterne kender også 'kuffen' fra Danmark, da de ligger ved alle landets kaserner. KFUM's Soldaterhjem har været en del af Forsvarets store internationale missioner siden 1998 og bl.a. været en del af udsendelserne til Afghanistan og Irak.

Plads til tro og liv

På soldaterhjemmet får soldaterne gratis kaffe, kage og andet bagværk, og der er hver dag tilbud om forskellige aktiviteter, fx lagkagebanko eller fælles vaffelbagning. Hver aften tilbydes også et roligt rum med plads til stilhed og refleksion, og de beder sammen Soldatens Bøn.

Generalsekretær i KFUM's Soldatermission, Erik Kallehave Kristensen, glæder sig over, at soldaterhjemmet kan være der for soldaterne med det, de har brug for:

"Vi oplever, at mange gerne vil mødes og tale om tro og liv, fx i samtaler eller samlinger omkring bøn og aftensang på vores soldaterhjem, når de er afsted på udsendelser. Troen kommer til at fylde mere. Der er brug for samtaler om de situationer, de kommer ud for. De voldsomme tager psykologer sig naturligvis af, men der er også hverdagsbekymringer, der kan komme til at fylde meget: Familien derhjemme, afsavn, hvad sker der i morgen osv."

1.000 besøg om dagen

Ved de tidligere udsendelser har soldaterhjemmet haft omkring 1.000 besøg om dagen, og der bliver bagt mange bradepandekager og boller dagligt. Det er med til at skabe en hjemlig atmosfære og give de danske soldater en smagsoplevelse fra Danmark. På soldaterhjemmet kommer mennesket før rang og præstationer, og soldaterhjemslederne er ofte på fornavn med de soldater, der kommer forbi. Soldaterhjemslederne skiller sig også ud ved at være de eneste i lejren, der går klædt i civilt tøj.

Forsvaret udsender over 800 danske soldater til Letland som en del af NATO's beredskab fra august 2026 til og med december 2026.

Bodil

Finsk kristen politiker nægtet indrejse i UK - skulle tale på konference om ytringsfrihed

Det kristne finske parlamentsmedlem Päivi Räsänen blev nægtet indrejse i Storbritanien, men fik alligevel et visum efter at have klaget til indenrigsministeren. Visumet kom dog for sent, til at hun personligt kunne deltage i en konference om ytringsfrihed i Nordirland sidste fredag.

Päivi Räsänen blev først fredag klokken 18.45 informeret om, at hendes visumansøgning var blevet godkendt. Klokken 19.30 talte hun via en videoforbindelse ved arrangementet, hvor hun nævnte, at hun var blevet forhindret i at deltage personligt, fordi hendes elektroniske rejsetilladelse blev annulleret i juli, skriver Premier Christian News.

Advokatgruppen Alliance Defending Freedom (ADF) udtalte, at beslutningen om at blokere den 66-åriges tilladelse til indrejse i Storbritannien "højst sandsynligt skyldtes hendes domfældelse for 'hadefuld tale' i Finland", fordi hun havde udtrykt traditionelle synspunkter om ægteskab og seksualitet i et kirkeligt hæfte i 2004.

Bad indenrigsministeren ophæve 'censur'

Räsänen, der er medlem af det finske parlaments gruppe 'Venner af Storbritannien', var inviteret til at holde et personligt foredrag om ytringsfrihed på en konference i Nordirland. Men i juli blev hendes rejsetilladelse til Storbritannien annulleret, selv om den oprindeligt var blevet godkendt i juni.

Også biskop Juhana Pohjola, der sammen med Räsänen blev dømt for at udgive hæftet i 2004, blev nægtet tilladelse til at komme til Storbritannien.

ADF havde bedt indenrigsministeren handle øjeblikkeligt og udtalt deres bekymring over en "overdreven 'hadefuld tale'-lovgivning, der kriminaliserer og afskrækker fredelige udtryk for afvigende synspunkter, herunder visse kristne overbevisninger".

ADF skrev på X: "Det er chokerende, at dette skete, og at hun blev dømt i Finland, fordi hun fredeligt udtrykte sine synspunkter om ægteskab og menneskelig seksualitet i et kirkeligt hæfte skrevet for over to årtier siden. Dette er et tydeligt tegn på Europas dybt forankrede censurkrise."

Räsänen havde også skrevet personligt til indenrigsministeren:

"Selvom denne uretfærdige dom i øjeblikket er under anke til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, har Storbritannien sandsynligvis nægtet mig rejsetilladelse på dette grundlag. Dermed straffer Storbritannien mig for at udøve mine grundlæggende menneskerettigheder."

"Jeg opfordrer indenrigsminister Shabana Mahmood til hurtigst muligt at gribe ind for at give mig tilladelse til at komme ind i Storbritannien for at tale ved dette arrangement. Der er stadig tid til at ophæve denne censur."

Päivi Räsänen har appelleret sin højesteretsdom fra april 2026 til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. Ifølge ADF er dette sidste mulighed for at omstøde dommen og dermed afslutte den syv år lange retsproces.

Bodil

Päivi Räsänen, der er tidligere finsk indenrigsminister og nu sidder i Finlands udenrigsudvalg og landets delegation til NATO's parlamentariske forsamling, fik afslag på sin indrejseanmodning til UK. Hun måtte derfor nøjes med at tale til en konference om tro- og ytringsfrihed over nettet. Om forløbet siger hun: "Jeg burde aldrig have været forhindret i at deltage personligt i denne uges arrangement om religionsfrihed. Men jeg er glad for, at min visumansøgning er blevet godkendt, og at jeg nu frit kan rejse ind i Storbritannien i fremtiden, hvis muligheden byder sig for at tale om ytringsfrihed og min tro."
Foto: ADF International

Taliban-styret i Afghanistan kræver bl.a., at kvinder bærer burka, ligesom de straffer kvindelige konvertitter med lange fængselsstraffe og henretter mandlige konvertitter. Illustration: Bigstock

Afghanske kristne i fare for 'folkedrab' under Taliban

Afghanistans kristne risikerer at blive ofre for folkedrab. De er særligt sårbare, fordi deres eksistens aldrig blev anerkendt af nogen af de vestligt støttede regeringer mellem Talibans afsættelse i 2001 og deres tilbagevenden i 2021.

Det siger Martin Parsons, ekspert i religionsfrihed og islamisk ekstremisme og tidligere hjælpearbejder i Afghanistan, ifølge Christian Today.

Parsons skrev for The Critic og fortalte om sine oplevelser i 1990'erne efter Talibans første magtovertagelse. Dengang blev kristne, der nægtede at afsværge deres tro, rutinemæssigt henrettet, musik blev forbudt som u-islamisk, og angiveligt umoralske kvinder blev dræbt og kastet i floderne.

Det nye Taliban straffer konvertitter hårdt

For fem år siden, efter to årtiers oprør, vendte Taliban tilbage til magten, da amerikanske styrker trak sig tilbage fra Afghanistan, og væltede den regering, der var etableret efter den amerikansk-ledede invasion i 2001.

Denne anden "inkarnation af Taliban" har, ifølge Parsons, været mindre brutal og mere optaget af international accept. Ikke desto mindre er kristne fortsat i betydelig fare, understreger han.

Særligt bekymrende er Talibans lov om frafald fra islam, som fastslår, at en voksen mand, der konverterer fra islam, får tre dage til at "omvende sig" - eller blive henrettet.

Kvinder, der begår den samme forbrydelse, skal holdes i fængsel på livstid og udsættes for regelmæssige prygl. Børn vil blive tilbageholdt, indtil de når voksenalderen, hvorefter de vil blive udsat for den relevante straf.

Afghanske kristne er ikke registrerede

Mange islamiske lande har strenge love mod konvertering fra islam. Sådanne love skelner normalt mellem konvertitter og "fødte" kristne. I Iran er det for eksempel ikke ulovligt at være kristen, men konvertering fra islam til kristendom medfører officielt dødsstraf.

Det menes, at der er omkring 10.000 kristne i Afghanistan, men ifølge Parsons er de i betydelig fare.

"Kristne er unikt sårbare, fordi deres eksistens, i modsætning til andre religiøse mindretal, aldrig blev anerkendt af nogen af de vestligt støttede regeringer, der eksisterede mellem Talibans afsættelse i 2001 og deres tilbagevenden i 2021," siger han.

"Det har gjort det muligt for Taliban at benægte eksistensen af afghanske kristne og behandle dem, de finder, som frafaldne fra islam, selvom mange faktisk er anden- eller tredjegenerations kristne."

Særligt bekymrende er Talibans lov om frafald fra islam, som fastslår, at en voksen mand, der konverterer fra islam, får tre dage til at "omvende sig" - eller blive henrettet.

Magtkamp i Taliban?

Det eneste, der forhindrer Damoklessværdet i at falde over Afghanistans kristne, er en tilsyneladende splittelse inden for Taliban-ledelsen mellem dem, der ønsker at vende tilbage til 90'erne, og dem, der ønsker en vis grad af accept.

"Selvom nogle afghanere er blevet henrettet for frafald, og der er beviser for udenretslige drab på kristne, har der, så vidt vi kan se, indtil videre ikke været nogen større indsats for at gennemføre dødsstraf mod kristne pga. frafald. Faktisk har Talibans appeldomstol ved en række lejligheder omstødt henrettelsesstraffe for religiøse lovovertrædelser til fængselsstraffe," forklarer Parsons.

"Dette synes at afspejle en magtkamp mellem størstedelen af Taliban, der anser det for selvindlysende, at hududstraffen (ifølge sharia-lov) for frafald bør anvendes, og en del af Taliban-ledelsen, der ønsker at udsætte dette for nu. Sidstnævnte er parate til at tolerere en udsættelse af dette aspekt af sharia-håndhævelsen for ikke at bringe muligheden for vestlig anerkendelse af Taliban som en legitim regering i fare."

Indsamler data om kristne

I mellemtiden har Taliban indsamlet så mange data som muligt om landets kristne - hvem de er, hvor de bor og hvem de kender. Frygten er, at den dag vil komme, hvor de bruger disse data til at slå endnu hårdere ned mod kristne.

Parsons henviste til en lærebog kendt som Hedaya, som er almindeligt anvendt i Afghanistan og Pakistan, og som sammen med mange andre islamiske materialer retfærdiggør slavebinding af ikke-muslimer.

"Den klare erklæring i Hedaya- og Taliban-dekreterne om, at de, der anses for at være frafaldne, bør dræbes, giver næsten helt sikkert det nødvendige bevis for hensigten. Så ja, afghanske kristne er i fare for folkedrab," konkluderer Martin Parsons ifølge Christian Today.

Bodil

Tidligere clairvoyant advarer mod Disneys børnefilm om hekseri

Walt Disney Animation Studios kommende børnefilm, Hexed, som på dansk hedder 'Hexe: Den magiske verden', præsenterer hekseri som noget smukt, advarer en tidligere clairvoyant.

Jenn Nizza har i podcasten "The Playing With Fire Podcast" fortalt, hvordan hun selv kom ind i det okkulte i en meget ung alder. I hendes eget kulturelt-katolske hjem var "døren åben", og familien talte ofte om paranormale ting. Privatfoto

"Det får mig til at tænke på Satan, der udgiver sig for at være en lysets engel – og det er virkelig foruroligende," siger Jenn Nizza ifølge CBN News. Det tidligere medium fra New York, som gennem 25 år havde praktiseret og undervist i en række okkulte fænomener, opgav det okkulte efter at være kommet til tro på Jesus.

Jenn Nizza kalder Disneys kommende børnefilm "virkelig foruroligende". I et interview med CBN News argumenterer hun for, at Disney Studios i denne film præsenterer hekseri eller nekromanti, (spådomskunst, hvor et medium prøver at tilkalde afdøde) "på en virkelig smuk måde".

Sårbar ung pige finder "særlige kræfter" som heks

Filmen, der har premiere i biograferne den 25. november, fortæller historien om en ung teenagepige ved navn Billie, en udstødt pige, der kæmper for at passe ind. Hun opdager snart, at hun har magiske kræfter og træder ind i en verden kaldet Hexe, hvor hun lærer mere om hekseri og trylleformularer, og hvordan hun udnytter sine overnaturlige evner.

Selvom filmen synes at antyde, at der findes hekseri, der er moralsk godt, forklarer Nizza, at det ikke er tilfældet, og peger på bibelske forbud mod sådanne praksisser, bl.a. i 5. Mosebog 18,10-14. Ifølge Bibelen findes der intet acceptabelt hekseri i Guds øjne, fastslår Nizza, der ser filmen som alt andet end harmløs underholdning.

"Det er det samme onde, og det er den samme ophavsmand til disse praksisser: djævelen," sagde hun og tilføjede: "Dette er ikke bare en film, men noget, der implanterer og hjernevasker den dæmoniske dagsorden i jeres sind og i jeres børns sind."

"Det er det samme onde, og det er den samme ophavsmand til disse praksisser: djævelen."

Jenn Nizza om den nye animationsfilm, Hexed

Jenn Nizza fortæller, at hun kan relatere til hovedpersonen i 'Hexed', fordi hendes egen interesse for hekseri begyndte i 12-13-års alderen, hvor hun selv var sårbar og søgte efter svar, mening og tilhørsforhold. Og ligesom det fremgår i 'Hexed', mente Nizza, at den spådomskunst, hun praktiserede, var noget godt, både for hende selv og folk omkring hende, fordi hun med egne ord ikke "forsøgte at forbande folk for at få dem til at gøre dårlige ting".

"Jeg troede, at jeg virkelig talte med afdøde mennesker, og jeg var nødt til at hjælpe dem med at få beskeder ud til deres kære, der var her for at finde helbredelse, løsninger, en form for fred, en form for visdom."

Dæmoner udgav sig for at være bedstemødre

Først efter sin omvendelse til troen på Jesus blev Jenn Nizza klar over, at hun faktisk ikke havde talt med afdøde mennesker, men i stedet med "dæmoner", der "udgav sig for at være bedstemødre, ægtemænd, hustruer eller børn".

"Jeg var fuldstændig dæmonisk undertrykt," sagde hun. "Selvfølgelig kendte jeg ikke det ord dengang - svære perioder med depressioner og angst. Dæmonisk undertrykkelse er det, jeg kalder en bivirkning - eller en konsekvens af at indlade sig med det dæmoniske - eller at tjene djævelen. Det var det, jeg gjorde, jeg tjente djævelen."

Efter at Jenn Nizza var kommet til tro på Jesus, oplevede hun, at Helligånden ledte hende til at studere Bibelen. Her lærte hun, at Gud fordømmer alle former for hekseri. Derfor har det tidligere medium i en årrække advaret mod nutidens flirten med okkulte fænomener, som det fx sker i forbindelse med Halloween eller ved brug af tarotkort og Ouija-brætter.

Bodil

Siden maj 2021 har Børnebussen med Kristian Sloth i spidsen kørt land og rige rundt til byfester, kirkefester og helt almindelige hverdagsarrangementer. Foto: Børnebussen

Børnebussen er på vej mod sidste stop, medmindre nye er klar til at tage over

På et fjeld i Norge midt under Corona fik Kristian Sloth en klar fornemmelse af, at Gud kaldte ham til at lave en bus for børn. Det blev i overvældende hast til det, der i dag er kendt som Børnebussen. Men nu, godt og vel fem år senere, er det tid at stoppe, siger Kristian Sloth, der til gengæld håber, at andre vil køre bussen videre.

Af Simon Thidemann

Kristian Sloth er vant til at få mange ideer til alle mulige projekter, som man kunne lave – eller måske endda burde lave. Ofte går han også i gang med at undersøge, hvordan ideen kan blive til virkelighed, ofte giver han ideen videre, og ofte finder han ud af, at det bare var endnu en idé, som måske var god, men som ikke skulle blive til noget.

Det var også hans første indskydelse, da han på fjeldet i Norge pludselig begyndte at få tanker om en børnebus.

"Jeg tænkte, ja, ja, det er godt med dig, Kristian. Det er bare endnu en af dine mange idéer. Det er bare, fordi du synes, det kunne være sjovt at have din egen bus," fortæller Kristian Sloth.

Men i stilheden på gåturen kom der flere og flere tanker.

"Jeg fortsatte med at gå og bede, men så begyndte tankerne at blive mere konkrete, om hvordan bussen skulle indrettes, og hvorfor den skulle i gang nu. Der kom en masse tanker til mig, som, jeg helt klart vil sige, slet ikke var mine tanker. Jeg begyndte at skrive noter ned på telefonen og blev egentlig lidt forpustet over alt det, der var besværligt ved ideen."

Da Kristian kom tilbage til de andre i hytten, delte han sine tanker med dem, og derfra begyndte det at gå hurtigt.

"Hver gang, jeg snakkede om det, kom der mere til. Der skulle være plads til snak, til børn, et køkken og et toilet. Det skulle være kirkens hjem udenfor hjemmet. Bussen skulle være en hjælp til at få kirken ud af dens egne bygninger, en måde, hvor kirken kan komme ud og møde byen, og hvor byen kan møde børneklubben fra kirken i lokalområdet," fortæller Kristian Sloth.

Kristian var ikke taget til Norge for at få et kald af Gud til at starte noget nyt. Han var taget til Norge sammen med tre venner fra kirken. Sammen havde de læst en bog om kristen maskulinitet, og nu skulle de op og møde sig selv og Gud på en maskulin måde i Norge, som Kristian fortæller med en god portion humor i stemmen. En del af turen var derfor også at være stille og lytte til Gud. Og den slags kan som bekendt ende med hvad som helst – i dette tilfælde en børnebus.

Overvældende gavmildhed

Kristian og de andre kom tilbage til Danmark i oktober 2020. Han arbejdede på daværende tidspunkt på en genbrugsstation, men efter nogle hektiske, og med Kristians ord, fantastiske måneder med Guds mirakuløse hjælp, stod børnebussen i maj 2021 færdig og klar til at køre.

"Nu har jeg jo været en del i UMO (Ungdom Med Opgave, red.), og der er vi vant til, at hvis Gud kalder, så sørger han som regel også for finansieringen," siger Kristian Sloth.

Og det var der brug for her. Først og fremmest skulle der findes en bus. Sådan en fandt Kristian med gode venners hjælp hos en vognmand i Christiansfeld. En fin bus til 167.000 kr. Så skulle pengene bare findes. Kristian lavede en aftale med sælger om at lægge 25.000 kr. i udbetaling og så betale resten senere.

"På det tidspunkt blev alle vores gudstjenester streamet på grund af Corona. Vi var ti mennesker i kirken, og resten sad rundt omkring ved deres computere og fulgte med. Jeg fik lov til at dele min vision om børnebussen ved en gudstjeneste og fortalte, at vi i første omgang manglede 25.000. En af mine venner fra Norge

"Nu har jeg jo været en del i UMO, og der er vi vant til, at hvis Gud kalder, så sørger han som regel også for finansieringen."

fulgte med, og dagen efter lå der en besked om, at han ville sende 25.000 kr. Og dagen efter igen kom der besked fra en anden person, som også ville give 25.000 kr.," fortæller Kristian.

På den måde kom de første 50.000 hurtigt ind. Men de gode nyheder stoppede ikke her. Da ejeren af bussen i Christiansfeld hørte om Kristians visioner om at lave bussen til en slags rullende børneklub, tilbød han at slå 75.000 kr. af prisen.

"Han kommer ikke selv i en kirke, men som barn kom han i en børneklub, og han fortalte mig, at det har været noget af det allervigtigste, der er sket i hele hans liv, og derfor ville han gerne støtte projektet. Udover glæden over selve pengegaven er det for mig også et stærkt vidnesbyrd om, hvor stor betydning børnearbejdet kan have i andre menneskers liv," fortæller Kristian Sloth.

De resterende ca. 40.000 blev samlet ind i løbet af de følgende måneder. På den måde kom pengene i hus.

Men når du har en bus, skal du også helst have en garage, som bussen kan være i. Og den slags garager findes faktisk i Grindsted. Her ejer kommunen nemlig nogle garager, som foreninger kan få lov at bruge ganske gratis. Desværre var den sidste garage lige blevet udlovet til en anden, men samme dag, som Kristian hentede bussen i Christiansfeld, modtog han et opkald.

"Da personen, som havde fået lov til at låne garagen til et andet projekt i kommunen, hørte om mit projekt, ringede han til mig og sagde, at han syntes, at jeg havde mere brug for garagen, end de havde. Så samme dag, som jeg fik bussen, var der nu også en garage – og mere til," fortæller Kristian, der her fem år efter stadig ikke kan skjule sin begejstring over, hvor fantastisk, han synes, det hele lagde sig til rette.

"Udover garagen havde vi også brug for nogle store pallereoler til alle de stole og ting fra bussen, som vi skulle have pillet ud for at bygge den om. Vi havde også brug for et værksted til at gå og bygge de nye ting til bussen, og da jeg kom til garagen og bakkede den ind, kunne jeg i bakspejlet se, at inde i garagen var der lige præcis de reoler, vi havde brug for, og i forlængelse af garagen var der et værksted, som hører med til garagen. Nu havde vi både

Det kunne næsten ligne en af de populære partybusser, det er dog bare Børnebussen by night.

en garage og et værksted – og ovenikøbet til nul kroner."

Hilsen fra missionsmarken

Herefter går ombygningen af bussen slag i slag.

"Alt faldt i hak. Mange ting kom nærmest i samme øjeblik, som tanken opstod. Folk kom og hjalp. Far og søn kom og lavede toilettet. Én byggede sofaer. En anden lagde gulv. Andre malede. Det gik superstærkt," fortæller Kristian Sloth.

I maj 2021 var bussen klar til at køre. I første omgang var det et projekt, som Kristian kørte ved siden af sit fuldtidsarbejde. Men fra april 2022 stoppede han på genbrugsstationen og arbejdede fuld tid i Børnebussen. Evangelisk Frikirkes Børn og Unge købte nemlig ind på projektet og ansatte Kristian Sloth i en treårig projektperiode.

"Jeg havde i noget tid ønsket at arbejde fuldtid i kirken og havde også søgt et par stillinger uden at få det, og jeg var egentlig blevet lidt irriteret både på Gud og på de mennesker, som ikke ville ansætte mig, men i bagklogskabens lys var det jo det helt rigtige."

Kristian Sloth kommer til daglig i Vestermarkskirken i Grindsted. Her var han i tiden op til projektet med til at stå for ungdomsarbejdet i kirken.

"Jeg brænder rigtig meget for børne- og ungdomsarbejdet, men jeg brænder også rigtig meget for at få kirken ud af kirkens bygninger. Det er udenfor kirken, at missionsmarken ligger. En dag i kirken sendte jeg alle børnene udenfor kirken for at hente et blad fra et træ eller en busk, som de skulle tage med ind i kirken igen. Inde i kirken skulle de finde en af de voksne at give bladet til, som en hilsen ude fra missionsmarken. Det blev et meget tydeligt billede på, at missionsmarken ligger udenfor kirken," siger Kristian Sloth.

Et ufarligt rum for troen

Kristian Sloth har været af sted med børnebussen til nærmest uendeligt mange kirker og byer i løbet af de seneste fem år. Han fremhæver i løbet af samtalen flere gange vigtigheden af, at kirken kommer ud på missionsmarken. Samtidig lægger han stor vægt på, at mennesker er forskellige, og at det ikke er alle, der befinder sig godt i rollen som gadeevangelister med et kors på ryggen og en flyer i hånden.

"En del af visionen med Børnebussen har været at hjælpe kirken med at komme udenfor sin egen matrikel, men på en tryg måde. Vi snakker ikke nødvendigvis så meget om Gud og Jesus, medmindre det er det, kirken selv har lyst til, og der står heller ikke en masse bibelord på bussen. Men kirken får mulighed for at komme ud og komme i samtale med mennesker fra lokalområdet. Bussen ser helt ufarlig ud, faktisk ser den ligefrem indbydende ud, så mange børn og forældre helt af sig selv kommer hen og snakker, når man står der," fortæller Kristian Sloth, der flere gange i løbet af samtalen fremhæver netop denne funktion ved bussen.

"Udover at jeg i løbet af de seneste fem år har fået lov til at opleve en masse sjov med børn og haft mange gode samtaler undervejs både med børn og forældre, så er noget af det stærkeste for mig, når jeg har oplevet en lille menighed, der har fundet ud af, at hvis de tør være tilgængelige i lokalområdet og ærlige, så vil folk faktisk gerne snakke med dem, også om tro, og måske endda også komme i kirken bagefter. Det er stort, når man på den måde får lov til at være med til at skabe rum for troen."

For nogle år siden lavede en Kristian en refleksionsøvelse over en tekst i Det Nye Testamente, hvor Paulus og Barnabas kommer op at diskutere, men det er ikke så meget diskussionen, Kristian blev optaget af, men derimod slutkommentaren i afsnittet, hvor der står: "Han rejste gennem Syrien og Kilikien og styrkede menighederne."

"Det blev meget stærkt for mig, og det har været en vigtig del af min motivation, at den menighed, som Børnebussen besøgte, skulle stå opmuntret og styrket tilbage og opleve at have en relevant plads i byen."

Børnebussen i sin spæde start i august 2021. Istandsat og klar til at indtage landet. Det første år var det et fritidsprojekt ved siden af Kristians fuldtidsarbejde, men fra april 2022 blev Børnebussen i samarbejde med Evangelisk Frikirkes Børn og Unge et fuldtidsarbejde. Foto: Børnebussen

Tid at give bussen videre

Men når alt nu er så godt, hvorfor så stoppe?

"Ligesom jeg oplevede, at Gud kaldte mig til at gå i gang, har jeg oplevet, at Gud nu har sagt stop. Faktisk sagde han det nok for et års tid siden, men jeg har nok lidt overhørt nogle signaler. Jeg er iværksætter af natur. Drift er ikke lige mig. Det er faktisk næsten det værste, man kan gøre ved mig. Man kan lige så godt trække mig ud bagved og skyde mig," siger Kristian Sloth med et stort grin og tilføjer i en mere seriøs tone:

"Jeg har lært meget om mine egne styrker og svagheder. Der er behov for en anden type person. Det bliver for ensporet, det jeg kan. Der er stadig masser af potentiale i bussen – også meget mere, end der foregår nu. Men jeg er ikke i stand til at drive det til mere, end det er nu. Der skal noget andet til. Måske også en større organisation med flere ressourcer, som kan løfte det videre til noget til større."

Kristian fortsætter i Børnebussen resten af 2026, hvorefter han kører bussen i garagen for sidste gang, men det sker med et stort håb om, at andre vil køre bussen videre.

"Hvis der er nogen, der vil drive den videre, som den er nu, så kan de få den med alt det udstyr, vi har til den," slutter Kristian.

Børnebussen indefra klar med perler og andre kreative fornøjelser på de opstillede borde. Langt de fleste af Børnebussens ture sker i samarbejde med en lokal børneklub. Foto: Børnebussen

Præsterækketavlernes dybere mening

Anmeldt af Ove Klausen

Mon ikke de fleste af os bare er gået forbi dem – de oversigter, der i mange folkekirker hænger over, hvem der har været præst ved kirken; eller vi har blot lidt nysgerrigt kigget efter, om der har været kendte præster ved kirken eller nogen, man selv kender til.

Men disse præsterækketavler, som de hedder i fagsprog, har en dybere mening end bare at oplyse, hvem der har været præster ved en kirke. De fleste af dem begynder med den første præst efter reformationen i Danmark i 1536. På den måde angiver de, at det var på det tidspunkt, den lutherske kirke overtog magten fra den katolske kirke; og rækken af præster fra dengang og fremad demonstrerer, at det, der begyndte dengang, har holdt. Den lutherske kirke er blevet den nye kirke i Danmark med sine egne ubrudte rækker af præster.

I Store Rise Kirke på Ærø ses dette maleri, hvor Luther står som absolut midtpunkt for de evangeliske præster.
Foto: Fig 18, side 60

Luther i toppen, Bibelen i centrum

Nogle af oversigterne består blot af præsternes navne og årstallene for deres embedsperiode. Men på andre bliver det kommunikeret i symboler, billeder eller direkte i ord, at præsterne er repræsentanter for en kirke, som har gjort sig fri af paven og er luthersk.

På en præsterækketavle i Kristkirken i Tønder, som forfatter Carsten Bach-Nielsen mener er en af de smukkeste, vi har, er der et portræt af Luther oven over alle de øvrige præster, som blot optræder med deres navne. Og på en tavle i Store Rise Kirke på Ærø er Luther malet i fuld figur og placeret i midten af billedet med andre præsters mindre brystportrætter omkring sig. Men alligevel er det ikke Luther selv, der er det egentlige centrum, for han står og peger ind i en åben bog med et vers fra Bibelen om, at ingen profeti er blevet fundet på af et menneske, men kommer fra Gud (2. Pet 1,21).

Jeg er ikke enig med Carsten Bach-Nielsen i, at fortolkningen skulle være at fremstille Luther som den nye lutherske kirkes profet. Han peger væk fra sig selv og ind i Guds ord. På andre tavler siges det direkte med ord, at tavlerne er en oversigt over præster, som har forkyndt Guds rene ord. I overensstemmelse med Luthers lære om, at der skal forkyndes ud fra skriften alene – altså ud fra Bibelen alene.

Forståelig trods mangler

Der er en del billeder af de omtalte præsterækketavler. De fleste er fine, men nogle af dem er desværre i for lille størrelse. Der kunne være luget nogle fremmedord væk, og en bedre korrektur kunne have fanget nogle slåfejl, men det er alligevel en bog, der er skrevet på en måde og i et sprog, så alle kan læse den. Bagest i bogen er der en liste over de kirker, der har en præsterækketavle, som er omtalt, så man let kan tjekke, om der er oplysninger om en tavle i ens egen kirke eller i en kirke, man skal besøge.

Kan øge interessen

Præsterækketavlerne er et lille hjørne af folkekirkernes inventar, som er og vil forblive en nicheinteresse. Men denne bog kan øge kredsen af interesserede i dem, for Carsten Bach-Nielsen formår at gøre præsterækketavlerne interessante ved at forklare meningen med dem, analysere dem og sætte dem ind i en teologisk og kirkehistorisk sammenhæng.

Carsten Bach-Nielsen: På rad og række. Præstetavler, tid og erindring. 157 sider. 225 kroner. Forlaget Læselyst.

Gå efteråret i møde med en god bog

Gud opgiver dig aldrig

199,-

Der findes næppe et bedre eksempel på Guds ufattelige nåde end patriarken Jakob. Han snød både sin sultne bror og sin halvblinde, døende far. Men Gud vendte aldrig ryggen til ham. Tværtimod.

Gud vil heller ikke vende ryggen til dig, uanset hvor mange gange du vender ryggen til ham.
Han opgiver dig aldrig!
Hvis du tør stole på Guds nåde og på, at du kan regne med ham, så læs med her.

Af Max Lucado

Grebet

199,-

En ærlig, varm og livsnær bog om troens virkelighed, når håbet svigter, og livet gør ondt. Når troen rystes, og alt synes at falde fra hinanden – hvad holder os så fast?

I 'Grebet' fortæller Mia Toldam om troens virkelighed igennem datterens kræftsygdom. Når håbet svigter, og livet gør ondt. Men Gud kaster et anker.

Af Mia Toldam. 156 sider. 199 kr.

Andagtsbog for par

5 minutter hver dag

299,-

Det tager kun fem minutter, men effekten kan være livsvarig!

Med en refleksion til hver dag i året giver Chapman vitaminer til både parforhold og gudsforhold. Han øser af sine mange års erfaring som ægtemand og parterapeut og kommer med gode råd og udfordringer.

5 minutter hver dag - En andagtsbog for par. 370 sider. Af Gary Chapmann

Udfordringens Bogsalg, Jernbanegade 1, 6070 Christiansfeld - bestil på Hosianna.dk

Teologiske årsager bag dansk initiativ til at bekæmpe aparthied i Sydafrika

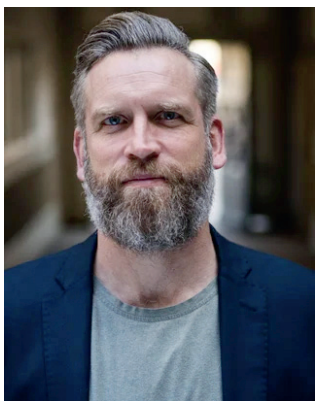
Anmeldt af Josua Christensen

"Jeg er en ganske almindelig præst, der bare er optaget af retfærdighed, fred og forsoning. I den rækkefølge." Desmond Tutu s. 106.

Simon Kratholm Ankjærgaard er journalist, historiker og forfatter til en lang række bøger. I 'Tro, håb og retfærdighed – et dansk kapitel i kampen mod apartheid' skildres den lange kamp for retfærdighed, frihed og mere lighed i Sydafrika, fra indførelsen af aparthied i 1948 og frem til afholdelsen af det første frie valg i 1994.

Den historie er sådan set skrevet før, men ikke med det betydelige danske bidrag for øje, som forfatteren her dokumenterer. Og for denne avis' læsere er det nok også relevant at bemærke, at de første stærke kræfter, der på dansk side kæmpede for afskaffelsen af det racistiske hvide styre, som systematisk undertrykte den sorte majoritetsbefolkning, var kristne i Det økumeniske center, Aarhus, og sidenhen Folkekirkens Nødhjælp. Lang tid inden, at Danmark som det første land i verden indførte total boykot af Sydafrika, og det politiske system var nået til en erkendelse af, at apartheid-staten måtte fjernes med alle politiske midler, var der mennesker, der af teologiske årsager kæmpede imod apartheid.

Det kan i det hele taget undre, her godt 30 år efter apartheids ophør, at et gennemgribende kristent land – ovenikøbet kun tre år efter rædslerne af et racistisk regimes verdensdominans var sluttet – fik indført et åbenlyst racistisk program. Ankjærgaard forklarer den reformerte kirkes (de hvides kirke) teologi med udgangspunkt i historien om Babylonstårnet. Fordi da babylonierne prøvede at bygge et tårn til himlen, slog Gud folkene med en sprogforvirring, der fik dem til at splittes i forskellige folkeslag med forskellige sprog. Det blev brugt som et argument for de hvides raceopdeling, at Gud havde ønsket at holde folkene adskilt. At der nok snarere var tale om et koloniserende folk, som ville kæmpe med vold og magt for at beskytte deres privilegier overfor den store majoritet i landet, som var sorte, det ændrede ikke på, at sorte kristne voksede op med et meget ambivalent forhold til den Gud, som tilsyneladende be-

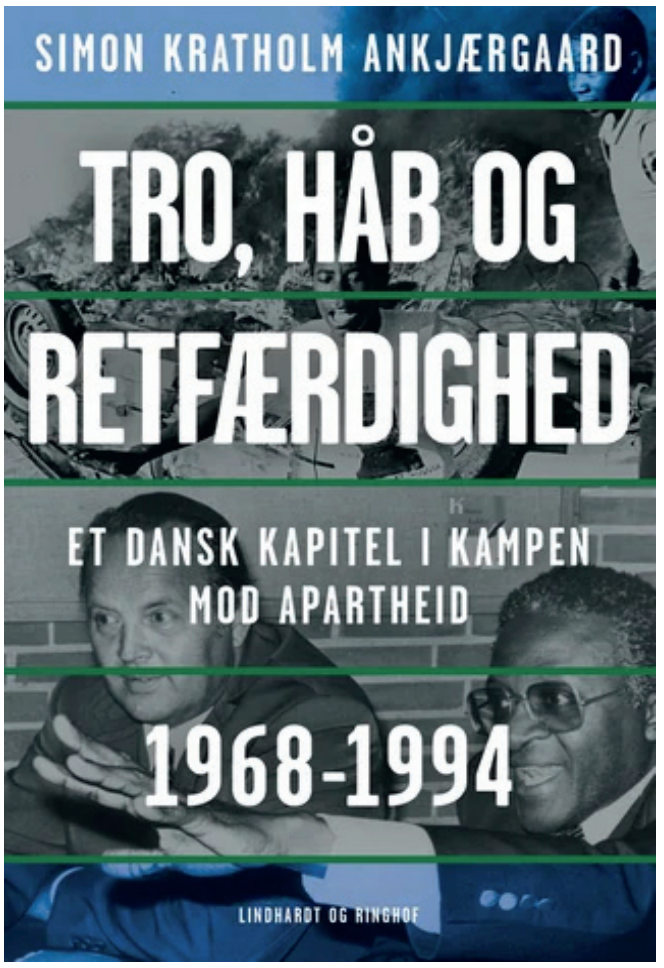
Simon Kratholm Ankjærgaard (f. 1973) er journalist, historiker og forfatter
Foto: Lene Vendelbo

handlede mennesker forskelligt, alt efter hvor lyse de var i huden.

På dramatisk vis skildres aktioner fra danskere, som var med til at bringe til den almindelige danskers opmærksomhed, at der vitterligt var tale om et samfund med a- og b-mennesker, som indirekte blev støttet igennem samhandel og store danske virksomheder, som fx ØK, der investerede millioner i netop Sydafrika. Også besøg af Desmund Tutu, Nilson Mandela, Frank Chikane m.fl. i Danmark skabte en helt særlig forbindelse mellem de to lande, som ellers befinder sig mange tusinde kilometer fra hinanden.

For den historisk interesserede er bogen meget interessant. Selv om det er lang tid siden, fortælles historien i et nyt lys og viser os, at selv et lille land som Danmark kan være med til at skubbe på en stor forandring.

Forfatteren kan ikke dy sig fra at trække paralleller til situationen i Israel/Palæstina og mener, at det er lignende dynamikker, der er i spil (s.313). Det er måske ikke så overraskende, da de danske medier generelt er meget pro-palæstinensiske, men alligevel er det ærgerligt med sådan en langen ud efter Israel. Det er ikke underbygget og heller ikke i tråd med bogens ærinde, men måske er det forfatterens måde at skabe en aktualitet omkring en historiefortælling, der kommer mange år efter begivenhederne. I stedet kunne han have kigget på Nigeria, Indien, Nordkorea, Irak, Afghanistan eller Iran…, hvor kristne undertrykkes i hobetal, ikke på grund af race, men alene på grund af deres kristne tro. Men det er nok stadig ikke politisk mainstream at tale højt om denne uretfærdighed.

Simon Kratholm Ankjærgaard: Tro, håb og retfærdighed. Et dansk kapitel i kampen mod apartheid 1968-1994.
352 sider. 350 kr. Lindhardt & Ringhof Forlag A/S

A2
IGNITE
KONFERENCE
2.-3. OKTOBER 2026

GÆSTETALERE

PAUL MANWARING — UK
HANNAH WATERS — UK
TONNY JACOBSEN — DK
RICHARD GORDON — USA

En weekend med lovsang, undervisning, forbøn og fællesskab – med fokus på fornyelse, frihed og udrustning.

PROGRAM FOR
VOKSNE, TEENAGERE OG BØRN

ÅRETS TEMA
KIRKENS KALD TIL SUND KARISMATIK

KØB DIN BILLET HER

A2 AALBORG CITYKIRKE
RIIHIMÆKIVEJ 6, 9200 AALBORG SV
@A2AALBORGCITYKIRKE

Wilson Nkumba fortæller, hvad bidraget fra Holbæk Sygehus betyder for Sikonge Mission Hospital i Tanzania.
Til højre: Læger og sygeplejersker fra Holbæk Sygehus sammen med Wilson Nkumba og BDM's rådgiver Mia Toldam Korsgård (i midten) Fotos: Svend Løbner

'Det er venskabet, der gør forskellen'

Der er opstået en helt særlig relation mellem frivillige fra Holbæk Sygehus og Sikonge Mission Hospital. Det viste et genforeningsmøde mellem Wilson Nkumba og de sundhedsprofessionelle, der havde besøgt hospitalet i Tanzania.

Af Svend Løbner

Læger og sygeplejersker i Holbæk hørte sidste nyt fra Sikonge Hospital, som de har besøgt i tre omgange. Foto: Svend Løbner

Sådan ser et godt partnerskab ud. Ikke blot et praktisk samarbejde, men fælles værdier og endda personlige venskaber.

Det kendetegner samarbejdet mellem Holbæk Sygehus og Sikonge Mission Hospital under Brødremenighedens Danske Mission. I hele tre omgange har en halv snes læger og sygeplejersker fra det sjællandske sygehus været ude på det tanzaniske hospital for i godt en uge at bidrage med rådgivning, undervisning og sparring.

Og det har givet pote begge veje, viste det sig, da Wilson Nkumba besøgte Holbæk Sygehus til to genforeningsdage den 20. og 21. maj. Nkumba er generalsekretær ved Sikonge Mission Hospital og mødte i løbet af sit besøg 21 sundhedsprofessionelle, der alle havde været i Sikonge en eller flere gange.

En uselvisk og næstekærlig atmosfære

Ledelseskonsulent Zarko Zaharov stod for alt det praktiske ved den første rejse i 2023 og udtrykte det sådan:

"Rejsen har vist, hvordan 2 plus 2 nogle gange er 5, når folk mødes. På det personlige plan har turen sat en retning i mit liv. Oplevelsen i kirken har virkelig fået mig til at genvinde noget religion i mit liv, som jeg havde opgivet af forskellige årsager. Der var bare en helt utrolig uselvisk og næstekærlig atmosfære i kirken."

Wilson Nkumba kvitterede:

"Jeg sætter virkelig pris på denne relation. Og det er godt at høre, at besøget hos os også har betydning for jer. Men I skal også vide, at jeres tilstedeværelse hos os har stor indflydelse. Det giver rigtig god mening, at I kommer til Sikonge."

Christina Nielsen er akutsygeplejerske, og selv om hun har oplevet lidt af hvert på Skadestuen på Holbæk Sygehus, oplevede hun i Tanzania en nød i en helt anden skala.

"Jeg sidder tilbage med et indtryk af, at vi lever i en verden, hvor forskellen er enormt stor. Hvordan det overhovedet kan lade sig gøre? Så mange mennesker er vi jo ikke på jorden. Hvorfor skal der være sådan en stor forskel?"

Samtidig oplevede hun en enorm gæstfrihed i Sikonge:

"Det var meget barsk ved første øjekast, men det var også dejligt. Det var bare så imponerende, den måde man bliver taget imod på. Du er velkommen, uanset hvem du næsten er. Det gav stof til eftertanke."

Idéer plantes og vandes

Indtrykkene gik også den anden vej, fortalte Wilson Nkumba.

"Når I kommer, er det ligesom at plante et frø. Jeres idéer er ligesom frø. De har brug for tid til at vokse. Og vi som ledelse forsøger at dyrke og udvikle jeres ideer. Og ved at gøre det forbedrer vi den måde, vi gør tingene på, hvilket har direkte indflydelse på de mennesker, vi betjener."

Nkumba henvendte sig direkte til Niels Gadsbøll, der er læge:

"Du lærte for eksempel vores sygeplejersker, hvordan de skal tage blodtryk. Nu fortsætter de med at gøre det med den metode, du demonstrerede."

"Hold da op, jeg vidste ikke, så lille en ting ville få så stor betydning," svarede Niels Gadsbøll.

"Nej, I kan nok ikke forestille jer, hvor stor en indflydelse I har på vores hospital," sagde Nkumba.

Det er venskabet, der betyder noget

Ja, det handler om mere end penge, pointerede Niels Gadsbøll.

"Vi kan ikke sende millioner af amerikanske dollars. Relationen starter et andet sted. Og jeg er meget glad for dit budskab om, at forholdet gør en forskel. Selvfølgelig er små donationer fine, men det er venskabet, der betyder noget."

Og med den tillidsfulde relation kunne de danske sundhedsprofessionelle også undervise og vejlede personalet på det tanzaniske hospital. Her kunne de blandt andet inspirere sygeplejen.

"Jeres besøg afslørede nogle store mangler i vores sygepleje," indrømmede generalsekretær Wilson Nkumba og fortsatte: "Nu er jeg glad for at kunne fortælle, at vi med succes har foretaget ændringer i sygeplejen og bl.a. har indført standardiserede plejeplaner, så sygeplejerskernes ansvar og opgaver er blevet tydeligere."

Fra overtro til faglig viden

På genforeningsmødet fortalte Wilson Nkumba også om, hvor meget det betød at have fået de rigtige maskiner til at undersøge patienterne med. Lægeholdet fra Holbæk Sygehus medbragte blodtryksmålere og en bærbar ultralydsscanner

Nu handler det om at motivere befolkningen til at komme på hospitalet og blive undersøgt i tide, sagde Nkumba.

"Det er vores udfordring. Ifølge traditionel overtro skyldes sygdom hekseri, onde ånder eller forbandelser. Ude i landsbyerne holder vi seminarer, hvor vi giver en videnskabelig forklaring på sygdommes opståen og virkning og viser dermed, at sygdomme kan kureres – især hvis den syge kommer på hospitalet i tide."

Det er bestemt ikke sidste gang, læger og sygeplejersker fra Holbæk Sygehus gæster Sikonge. Dels blev der talt om muligheden for endnu et besøg i foråret 2027, og dels blev det foreslået at danne en Sikongeforening under sygehusets personaleforening.

Brug for at booste nødhjælpspulje

For der er stadig store behov i Sikonge, fortalte missionær Mia Toldam Korsgård på genforeningsmødet:

"Vi har svært ved at tiltrække specialiserede sundhedsprofessionelle, så det betyder virkelig meget, at I kommer og deler jeres ekspertise med hospitalet. Samtidig har vi brug for et økonomisk løft. Vi brugte det meste af vores nødhjælpspulje til en ny røntgenmaskine, da den gamle blev ødelagt ved et stort strømudsving. Vi har brug for at have en pulje penge til de nødsituationer, der jævnligt opstår.

I januar ødelagde et lynnedslag en række maskiner, vi måtte erstatte. Og lige nu er toiletterne til barselsafdelingen brast sammen på grund af voldsom regn. Det skal genopbygges, samtidigt med at vi også skal have nok til at hjælpe de mest fattige og udsatte patienter med gratis behandling. Midt i alt det betyder relationen til jer utroligt meget, for det giver kræfter at vide, at vi har venner her i Holbæk," sluttede hun.

Akutsygeplejersker på eksotisk mission

Susanne Bach Jensen og Christina Nielsen fra Holbæk Sygehus rejste til Tanzania for at hjælpe til og dele deres erfaringer på Sikonge Mission Hospital.

Der var barskt, fremmed og fattigt, men man blev modtaget med stor hjertelighed, fortæller Susanne Bach Jensen og Christina Nielsen om deres besøg i Afrika. Foto: Svend Løbner

Christina Nielsen arbejder på Holbæk Sygehus' akutafdeling sammen med Susanne Bach Jensen. De rejste begge til Sikonge i 14 dage sidste år for at undervise, vejlede og dele erfaringer og hjælpe til på Sikonge Mission Hospital.

Christina har arbejdet som sygeplejerske i Grønland flere gange, så det var ikke helt nyt at være uden for landets grænser. Alligevel var der meget, der var anderledes.

"Det var meget barskt ved første øjekast, men det var også dejligt. Det var bare så imponerende, den måde man bliver taget imod på. Du er velkommen, uanset hvem du næsten er. Den ydmyghed gav stof til eftertanke. Jeg blev meget fascineret," fortæller Christina.

Susanne havde aldrig været i Afrika før.

"Det var meget fremmed. Fattigt, synes jeg. Men vi blev alle vegne modtaget med stor hjertelighed," fortæller hun.

Børn med store brandsår

Christina og Susanne rejste til Sikonge sammen med et hold sygeplejersker og læger fra Holbæk Sygehus, der har indgået et partnerskab med Brødremenigheden i Danmark om at optimere kapaciteten på hospitalet i Sikonge. Både selve sygeplejen og udstyret til at undersøge patienterne med.

"Hjemmefra havde vi forberedt undervisning i behandling af brandsår, fordi befolkningen jo laver mad over bål," fortæller Susanne.

"Vi så børn med store brandsår. Vi samlede personalet, som arbejdede på børneafdelingen, og underviste lidt i, hvordan vi gør i Danmark – alt fra smertebehandling af børn til, hvordan man renser og forbinder brandsår."

Hvorfor så stor forskel i verden?

Hvad har det sat af aftryk i dig nu bagefter?

"Jeg tænker tit på dem dernede og ville ønske, de havde flere midler og penge at gøre godt med. Der kunne gøres rigtig mange ting med få penge," fortæller Susanne og Christina supplerer:

"Det, at vi lever i en verden, hvor forskellen er så stor. Det har givet mig mange tanker om, hvordan det overhovedet kan lade sig gøre. Så mange mennesker er vi jo ikke på jorden. Hvorfor skal der være sådan en stor forskel? Og det der med også at finde ud af, at man faktisk kan leve godt for mindre. Der var én, der viste sit hus frem, og det var en lerhytte, et hjem, hun var meget stolt af. Det var hendes eget, og her havde hun sin dejlige familie."

Dannede mobil sygeklinik i landsby

Det var en særlig oplevelse at komme ud og lave en mobil sygeklinik i en landsby, fortæller Christina.

"Der blev sunget sange og danset og spillet musik, og det virker ligesom jungletrommer. Folk hørte, at der kommer læger og sygeplejersker fra et hospital. Og så kom der ca. 120 personer og delte sig i mænd og kvinder i lange rækker. Og det var ikke noget med at blive sure på hinanden over, at "du springer mig over", eller "det er min tur først", eller "hvorfor skal du til, når det ikke ser så alvorligt ud". Nej, man var der på fælles præmisser. Det var simpelthen så godt."

Nogle ville bare vide, om de var ok

Sygeplejerskerne lavede tre stationer i et rum, hvor de tog patienter ind.

"Via en tolk spurgte vi den enkelte, hvad de fejlede. Nogle havde ondt i maven, andre havde høreproblemer, og så var der også unge mennesker, der bare kom for at spørge: Tror du, jeg er sund og rask? "

Alle fik mulighed for at tale med en læge, som sad i en anden hytte.

"Det ville de fleste," fortæller Christina. "Og vi fandt faktisk nogle ting, hvor jeg tænkte, det var godt, at de kom ind til lægen. Nogle kom bagefter ind på hospitalet for at blive opereret. Andre tænkte vi: Skal du ikke have gjort noget ved det? Nej, det er typisk afrikansk, sagde en afrikansk læge. Det gør vi ikke noget ved. Det kunne fx være en stor gevækst i ørerne efter ørepiercinger."

Kunne blive ordentligt undersøgt med ultralyd

Hvad var det typisk, de skulle opereres for?

"Vi havde fx en, der havde fibromi i underlivet. Det var en sammenvoksning, som hun havde døjet med rigtig længe og ikke vidste, hvad var. Men vi havde skaffet en ultralydscanner, og så kunne hun komme ind på hospitalet og blive ordentligt undersøgt og opereret. Der var også nogle med forhøjet blodtryk. De kommer så ind og får lagt en plan og den rette medicin."

Tilbage på hospitalet kom de danske sygeplejersker med rundt på stuegang.

"Her bød vi også ind med noget og fik en lille dialog med lægen," fortæller Susanne. "Det lød til bagefter, at de syntes, at vores tilgang til læger og patienterne var noget, de måtte tænke lidt mere over. At vi prøvede at inddrage patienten lidt mere og spurgte ind til dem: Hvordan klarer du dig derhjemme? Hvordan går det med din familie? Da vi havde evaluering til sidst i besøget, fortalte læger og sygeplejersker, at de var blevet inspireret til en mere ligeværdig tilgang til patienterne."

Svend Løbner

Birgit bragte fest og farver til hospitalet i Tanzania

Birgit Hesk-Møller havde kufferten fuld af perler, elastikker og farveblyanter og sågar en ukulele, da hun besøgte Sikonge Mission Hospital med en flok sundhedsprofessionelle fra Holbæk Sygehus.

Af Svend Løbner

Birgit Hesk-Møller skabte glæde og trivsel blandt patienterne på Sikonge Hospital med alt fra farveblyanter til fest og leg. Foto: Svend Løbner

Birgit Hesk-Møller skulle pludselige bruge alle sine sociale kompetencer i en helt ny sammenhæng, da hun sidste år rejste til Sikonge i Vesttanzania sammen med en flok sundhedsprofessionelle fra Holbæk Sygehus. Her skulle de inspirere, hjælpe og undervise sundhedspersonalet på venskabshospitalet Sikonge Mission Hospital.

Birgit er såkaldt socialsygeplejerske på Holbæk Sygehus. Hendes opgave er at hjælpe personalet i afdelingen, når fx hjemløse, misbrugere eller personer med psykiatriske diagnoser bliver indlagt. Og så bygger hun bro til alle relevante samarbejdspartnere ude i samfundet, fx pårørende, forsorgshjem eller rusmiddelscenter.

Føler mig som en kamæleon

Så hvorfor rejste hun egentlig afsted så langt mod syd som Tanzania?

"Fordi kultur interesserer mig," fortæller hun og uddyber: "Jeg kan bo alle steder og føler mig som en kamæleon. Så den mulighed kunne jeg ikke lade gå fra mig. Fordi Holbæk Sygehus er venskabshospital med Sikonge Mission Hospital, havde jeg lyst til at se, om vi kunne udvikle noget sammen."

Hvad kunne du bidrage med?

"Menneskesynet er vigtigt for mig. Jeg ville gerne bringe noget af den omsorgstilgang med og se, om vi kunne lave noget integreret mental psykisk bedring for dem, der er indlagt. For den måde, man er indlagt på, er jo meget isoleret, fordi pårørende selv skal komme med maden, og man selv skal betale sin medicin. Der er lægehjælp, ja, men ikke så meget sygepleje."

Perleplader og elastikarmbånd

"Som uddannet sygeplejerske ville jeg undersøge, hvordan man kan få patienterne til at trives bedre mentalt, mens de er indlagt."

Birgit gik derfor med på stuerne og spurgte ind til patienternes sociale baggrund.

"Jeg havde nogle ting med i kufferten hjemmefra, for eksempel perleplader og elastik, man kan binde armbånd og kæder med. Jeg havde også tegneredskaber og mandalategninger, man kunne udfylde med forskellige farver."

Og det kunne alle aldre på hospitalet være med til. Også ude i landsbyen, fortæller Birgit Hesk-Møller.

"De var vilde med det. Alle kunne være med. Bedstefar kunne sidde og tegne og male sammen med børnene, og det var en kæmpe succes. Og kvinderne kunne lave pynt med farvede piberensere."

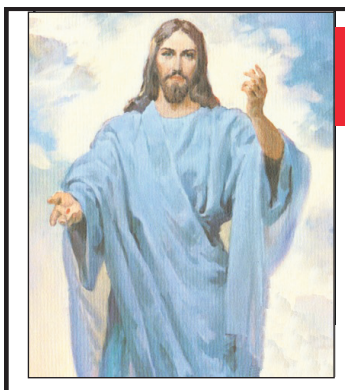
Lærte at spille ukulele

"Jeg fik aktiveret dem alle sammen med det, jeg havde i min kuffert. Og det gav glæde og gjorde ventetiden en lille smule mere udholdelig."

Op til rejsen havde Birgit brugt to måneder på at lære at spille ukulele. Den havde hun med og gik rundt og spillede og sang.

"Jeg har ikke været i noget land, hvor hjertevarmen har strømmet mig så meget i møde som i Tanzania. Også når vi var rundt omkring udenfor hospitalet, fortæller hun. Vi blev modtaget fantastisk. Selv om børnene ikke var så vilde med gajoler."

Møder & Arrangementer

Velkommen i PERLEPORTEN

i Pinsekirken NYT HÅB Damhus Boulevard 28, Rødovre

til Helligåndens aften

HVER SØNDAG AFTEN kl. 19.00

Bus 21 holder udenfor - gratis kaffebord kl. 18.30

Dansk Gospelsang og musik - Bibelord - Tilbedelse
Forbøn for frelse - Åndsdåb og syges helbredelse

Kom og hør

Bjarne Kjær taler

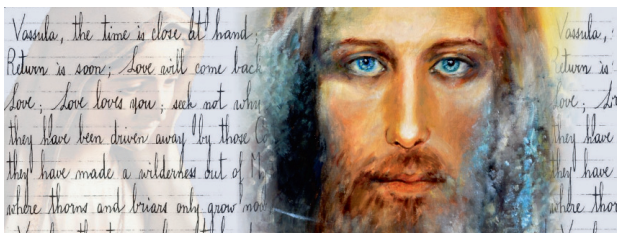
- Søndag 06. September 2026 Kl. 10:00
- SOZO Gospel Kor synger

www.Nyt-Haab.dk
Tlf. 71 95 79 17
Damhus Boulevard 28
2610 Rødovre

PINSEKIRKEN
NYT HÅB

Lovsang og bedemøde hver Onsdag kl 18:30
Alle er velkommen!

Kristen profeti i vor tid

”Platformen” Esbjerg, Gl. Novrupvej 14, 6705 Esbjerg
Kulturcenter

Tirsdag d. 8. september 2026
kl. 19.00 - 21.00

GRATIS ADGANG

Kom og hør teolog

Niels Christian Hvidt,

som har skrevet ph.d.-grad om det kristne profeti-begreb

give et overblik over emnet kristen profeti med eksempler fra historien og i dag med fokus på Vassula Ryden og ”Sandt Liv i Gud” budskaberne.

www.tlig.org **www.slig.dk**

Udfordringen.dk/
Annoncer
Tlf.: 2681 7718
annoncer@udfordringen.dk

Møder med Henri Nissen

Aftal et møde med Udfordringens tidl. redaktør.
Se emner og møder på: HenriNissen.dk.
Mobil 51 31 65 99. Mail: HenriNissen@live.dk

30.8. kl. 10.30 Frikirken i **Aabenraa**. Gudstjeneste.
8.9. kl. 14 Citykirken **Aarhus**: Mit udfordrende liv.
16.9. kl. 14 **Karlslunde** Strandkirke: Det skjulte Sinajs bjerg i Saudi Arabien, hvor Moses fik De Ti Bud.
27.9. kl. 13.30 og 16.00 Sarons Slette, Svenstrupvej 34, 9640 **Farsø**: Research om Noah, Josef, Moses og vores tid.
14.11.2026 Aglow **Svendborg**: Bibelen mysterier og profetier gen-opdaget. Og opfyldt i vores egen tid.

Erhverv

AXELTEK
Industri Elektronik

Reperation af frekvensomformere og Cnc-drev

Nørresundby 25 21 31 67

KØB - GIV - ANBEFAL
TAK FOR
DIN STØTTE

Find din nærmeste
Mission Afrika Genbrug på
missionafrika.dk/genbrug

MISSION AFRIKA
Genbrug

Besøg vores webshop
på Hosianna.dk

Udfordringens webshop
Hosianna.dk / Bøger / Film / Musik

Ferie & Udlejning

Bed&Breakfast oven på Udfordringen i Christiansfeld

Bo på Det Gamle Posthus i Jernbanegade 1 i verdensarvsbyen Christiansfeld 15 km syd for Kolding. 1 værelse med dobbeltseng eller 2 senge på 1. sal med adgang til køkken og bad. Kun 400 kr. pr. døgn. Morgenmad kan evt. købes i Café Morgenstjernen i samme bygning.
Bestil hos Margit: 40 31 02 50

Stillinger

Pædagog eller sundhedsfaglig person til fast stilling og én vikar søges

Bofællesskabet Kernehuset i Ans (ved Tange sø) søger medarbejder til et meningsfuldt pædagogisk arbejde blandt husets skønne beboere.

Vi hører gerne fra dig, hvis du ønsker fast arbejde eller har brug for supplerende arbejde som vikar (uanset baggrund).

Timeantal aftales. Tiltrædelse pr. 1. november.

Se mere på
kernehuset-ans.dk

KERNEHUSET
Del af: Kristelig Handicapforening

ER DU VORES NYE VOLONTØRANSVARLIGE?

Brænder du for at engagere unge i globale spørgsmål på tværs af vores kirkelige bagland i Danmark? Kan du få dem med i kampen for en mere retfærdig og næstekærlig verden for udsatte børn? Formår du at motivere dem til at rejse ud som volontører til vores partnere i Honduras, Filippinerne og Zimbabwe?

Så er du måske vores næste volontør- og engagementsansvarlige!

Stillingen er på 20–25 timer ugentligt med base på vores kontor i Aarhus C fra d. 1. november. Ansøgningsfristen er d. 21. september.

Søg og se mere på viva.dk/job

Sammen for børn
viva

Stillinger i avisen eksponeres også på Udfordringens JOBMARKED
udfordringen.dk/job

Hvis avisen udebliver...

Hvis avisen udebliver, kan du benytte kontaktformularen på udfordringen.dk - klik på det røde felt 'Udeblev avisen?' midt på siden og udfyld felterne.

Så sørger **Bladkompagniet** for efterlevering 1-2 dage efter reklamation.

Har du ikke adgang til internet, kan du ringe til kontoret mandag-fredag kl. 10.00 - 15.00 på tlf. 7456 2202

Følg Udfordringen på Facebook

og Instagram, hvis du vil holde dig opdateret på historier fra avisen.

Brødrene Luke og Joel Smallbone var i en klasse for sig, både musikalsk og i deres optræden. De sang eminent og klarede at danse, springe, spille instrumenter og synge i to timer uden at miste energien.

Foto: Sahlfoto

For King and Country gav en storslået koncert i Horsens

Af Eilis Jokszies

Der var lagt op til fest og en stor musikalsk oplevelse, da For King and Country gav koncert i Forum i Horsens.

Jeg vidste egentlig ikke helt, hvad jeg skulle forvente, da jeg satte mig på min plads i Forum. Jeg havde kun hørt lidt musik med bandet og kendte ikke så meget til dem. Men jeg må sige, at det blev en aften, jeg sent vil glemme.

2.000 mennesker kom til koncerten. Gulvpladsen i hallen var ståpladser og som tiden nærmede sig koncertstart, blev gulvet fyldt godt op.

Det var et meget bredt publikum. Man kunne måske tro, at der ville være en overvægt af unge, men jeg fornemmede at alle generationer var godt repræsenteret. Vi var en del, der havde fået siddeplads med godt udsyn – at vi så kom til at stå op en hel del af aftenen, er en anden sag.

Storslået både visuelt og musikalsk

Da For King and Country gik på scenen, brød jubelen løs, og alle var med på deres første nummer 'World of Fire'. Glow, der arrangerede koncerten, havde på forhånd meldt ud, at det ville blive en storslået koncert, både visuelt og musikalsk. Faktisk havde de kaldt det den største produktion nogensinde i Glows historie. Så jeg var spændt på at se, hvad der ventede mig. Og det viste sig hurtigt, at Glows ord ikke var en overdrivelse.

Scenen var bygget op med blokke, som instrumenterne stod på og to kæmpe tv-skærme. Der var lys i alle blokke, og de havde en kameramand med, som filmede hele tiden undervejs i koncerten, og det blev vist på skærmene, blandet med andre visuelt flotte billeder.

De to brødre Luke og Joel Smallbone var i en klasse for sig, både musikalsk og i deres optræden. De sang eminent, og jeg begriber ikke, hvordan de kunne holde ud at danse, springe, spille instrumenter og synge i to timer uden at miste energien. At de to brødre er fyldt med musik, er der ingen tvivl om, for det viste både deres stemmer og bevægelser. Med sig havde de et band, som også leverede lige så fantastisk. Det var overraskende, men virkelig et plus, at de havde en kvindelig violinist med. Hun var virkelig dygtig og spillede med indlevelse.

Hele salen dansede med

Musikalsk bød aftenen på masser af musikalsk variation: Up-tempo numre, pop, lidt salsa/samba og de stille, flotte ballader. Sange som 'Burn the Ships', 'Run Wild' og 'Joy' fik gang i publikum, og da de sang deres nyeste single 'Alle', som har lidt sambarytme, dansede hele salen med. Selv om det var en ny sang, blev der også sunget godt med.

Der var ikke tale om stjernenykker hos de to brødre. Flere gange løb de ned blandt publikum og gav high-fives og sang samtidig. Der var et ungt par, som fik sig en helt særlig oplevelse, da Joel standsede og spurgte til deres relation. De fortalte, at de var kærester og

De to brødre er fyldt med musik, det viste både deres stemmer og bevægelser. Foto: Sahlfoto

Brødrene kom for at ære Gud gennem musikken og sangen, og det lykkedes de med. Foto: Sahlfoto

havde været det i fem måneder. Det blev vist på storskærm, og de fik en velsignelse med – og helt sikkert en aften, de sent glemmer.

Filmen 'Unsong Hero'

De kom omkring filmen 'Unsong Hero', som handler om deres familie. Filmens titel er tilegnet brødrenes mor, og de fortalte, hvor meget hun havde betydet for dem, mens de samtidig opfordrede publikum til at ære deres mødre. Herefter fremførte de sangen med billeder fra filmen i baggrunden.

Efter en kort pause var der plads til en mere tilbagelænet sektion med sange fra starten af deres karriere. Det var en lidt anderledes sektion, mere akustisk, hvor stemmerne og de flotte harmonier var et højdepunkt.

Hyldede Dolly Parton

De startede med den sang, jeg havde ventet på, nemlig 'God Only Knows'.

I slutningen af sangen blev der vist en video, hvor Dolly Parton synger omkvædet a cappella. Herefter fortalte Joel, at de netop havde fået nyheden om, at Dolly var død i en alder af 80 år. Der gik et sus igennem publikum, for mange havde ikke hørt det, da nyheden kom ud, mens koncerten var i gang.

I forbindelse med videoen, fortalte Joel, hvordan de var blevet ringet op af Dolly, fordi hun havde hørt sangen. Hun ønskede at indspille den sammen med dem, fordi den havde talt til hende. Han fortalte, hvilket fantastisk menneske hun var, og brugte et øjeblik på at ære hende.

Derefter opstod endnu et højdepunkt, hvor Joel stillede sig midt i salen og sang, mens publikum havde tændt lyset på deres mobiler. Et virkelig smukt øjeblik.

Smagsprøve fra nyt album

Vi fik også smagsprøve fra deres kommende album.

Luke fortalte, at bandet havde været samlet i en længere periode for at indspille det nye album, 'The Most Beautiful Colours', som udkommer i september. Han fortalte, at bandet er som en familie, som deler liv, mens de arbejder.

Han fortalte, hvordan en af de nye sange var blevet til. Sangen hedder 'What If I Told You'. Luke var en dag blevet spurgt, hvordan han havde det og måtte ærligt svare, at han ikke havde det så godt på det tidspunkt. Det blev til en sang om, at livet kan være hårdt, men at Gud bærer og hjælper igennem. Som han sagde: "Jeg elsker musik, for det trøster og opmuntrer. Derfor er jeg så taknemmelig for at kunne skrive disse sange."

Julesangen 'Drummer Boy'

Brødrene fortalte, at de i 2025 indspillede en film med titlen 'Drummer Boy', som tager udgangspunkt i (jule)sangen af samme navn. De viste en sekvens af filmen, som kommer til efteråret sammen med et soundtrack.

Efter to timers stor musikalsk oplevelse sluttede For King and Country aftenen af, men publikum var slet ikke klar til at slippe dem. Så efter nogle minutters taktfast klappen kom de på scenen igen. Så med et lidt for tidligt "glædelig jul" fik vi sangen 'Drummer Boy' som ekstranummer til allersidst. En virkelig flot version af den meget kendte julesang.

Det var en fantastisk aften og min oplevelse er, at 'For King and Country' i mine øjne er et bedre koncertband end studieband. Jeg var på forhånd usikker på, hvad jeg kunne forvente af aftenen, men gik derfra med følelsen af at have haft en storslået oplevelse – men også en aften med Gud, hvor jeg så hans storhed gennem disse to brødre, som formidlede budskabet om ham på en livsbekræftende måde.

De kom ikke bare for at synge og vise sig frem. De kom for at ære Gud gennem musikken og sangen, og det lykkedes de med.

Løs ugens kryds og tværs - og vind et gavekort!

Træn hjernecellerne – og vind måske et gavekort!

Vinder i kryds & tværs i uge 34-2026:

Lars Ove Larsen
7400 Henring

Kodeord: Klædedragter

Du kan også vinde et gavekort på 150 kr. til Hosianna.dk, hvis du finder kodeordet i denne uge ved at sammensætte de bogstaver, der står i felterne med tal.

Skriv kodeordet og send det sammen med dit navn og din adresse til: mail@udfordringen.dk

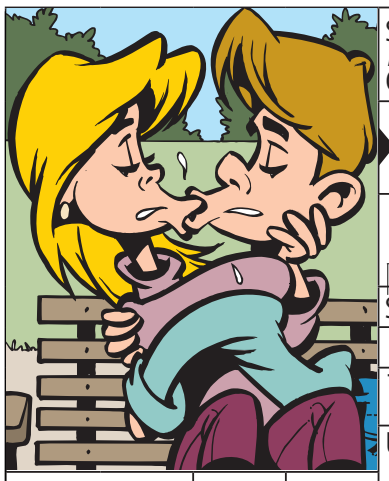
Kodeordet skal være Udfordringen i hænde senest tirsdag den 8.9.26. Vinderen får direkte besked (tjek mappen uønsket mail, hvis du ikke har modtaget din gavekode) og offentliggøres her på siden den 13.9.26.

Blandt de indsendte løsninger trækkes hver uge lod om et gavekort på 150 kr. til Hosianna.dk. Vælg mellem bøger, bibelord i træ, bibler, m.m.

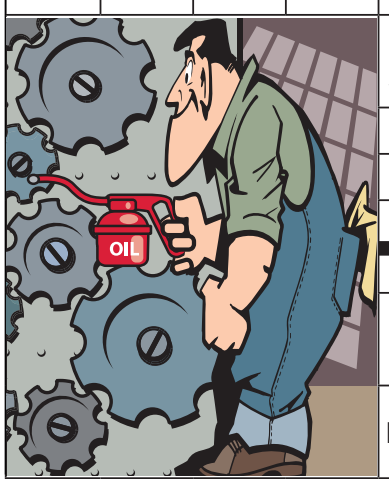
Kryds og tværsen leveres af bureauet Kehlet Aps, Varde.

God fornøjelse!

Scan qr-koden og se løsningen for uge 34:

SPORTS-ARRAN-GEMENT
MØNTEN
DIALOG
NÆ-RENDE
FOR-FÆDRE
1500
UNGE
LAG
RET
DYR
SKINSYG / TEMA
TYNDER UD / UDLÆN-DING
VOKAL / FART
GUDINDE / HÆNDE
MINDRE APOTEK
SURT
PRØVE / VÆRN
FERNIS / VIDEN-SKAB
TEATER / KREBS-DYR
SPISEN / TRÆ
FOR-BUND
SLYNGEL
BAG-VÆRK / FRØ
SPISE-SEDDEL / MUND
ANSIGT
TÅBERNE / PLANTE
GAGE / EN I ITALIEN
TALORD
KÆMPE / HUND
LANDLIG / SVERIGE
TALJE / BLOM-STER
EFTER-RETTEN
STIRRE PÅ / KUER
SKABE
DRIKKEN / HYLSTER
MIDT I KØJE
RUL / SLUT-NING
I ORDEN / LIGE
NEON
TAB
KORT / OPRØR-SKE
DE ØVRE LUFTLAG
DRYSSER
EFTER J / FAKTA
GENLYDE
BETALE
EN HALV SNES
SORBET / IKKE SÅ STÆRK
PRUSTE
STEDORD
BOLDTRÆ / FODTØJ
ÆLDRE KARAK-TER
VRIDES / FØRSTE KVINDE
RETNING
ØJNET / TAG
TUDEN
BY
BRANCHE
LANG-SOMT / TIDSRUM
SMÆK
LEVEDE / STEDORD
HOLM / SENGE-DEL
STAT
PIGE / AMORI-NER
VE / HÆR-GEDE
ORGANI-SATION / BEGAVET
BIBEL-DEL
ENGEL
ANTAL / AFGRØDE
BANDE-LEDER / FARTØJ
SOM / LAP
SPILLEDE / KADET
UDGØR / RYGE
TRØSTES / SAGN-KONGE
ULEMPE / EDER
KOST-BAR
DAMP
ARBEJ-DEDE HÅRDT
I HUS / TONE
STIL-FULD DAME
NEDBØR
STORE BOGSTA-VER

Find bøger fra mange forskellige forlag på
Hosianna.dk
*Fast fragt på 35 kr. uanset hvor meget du bestiller**
**Gælder ved levering i DK*

Giv et abonnement i gave!

Et abonnement på Udfordringen er en gave som varer længe!
- Med den trykte avis har man også adgang til alle artikler på nettet.

Bestil pr. mail på abonnement@udfordringen.dk eller ring på tlf. 7456 2202.

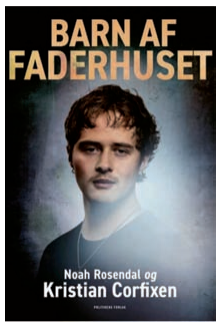

Tidligere medlemmer af Faderhuset samarbejder med TV2 om ny dokudrama

TV2 undersøger i ny dokudrama historien om den uafhængige frikirke Faderhuset, som bl.a. kom i mediernes søgelys efter købet af Ungdomshuset på Jagtvej i København tilbage i 2001. Den nye produktion kommer til at bygge på fortællinger fra tidligere medlemmer af Faderhuset, bl.a. Noah Rosendahl, som netop har udgivet bogen *Barn af Faderhuset*.

De tidligere medlemmer er med til at instruere de scener, som professionelle skuespillerne efterfølgende opfører. Trine Dyrholm har rollen som Ruth Evensen. Dokudramaen forventes at have premiere 19. november.

Noah Rosendahl voksede op i Faderhuset og har beskrevet sine oplevelser i ny bogudgivelse.

'Genovervejet' taler om evigheden

"Hvad skal vi egentlig lave i evigheden?" har en lytter spurgt podcasten Genovervejet.

Det taler de to værter og præster Johnny Hansen og Jürgen Galonska fra Citykirken Aarhus om ud fra, hvad Bibelen fortæller os om evigheden.

Find den nye episode af *Genovervejet* via udfordringen.dk/podcast

Udvalgte programmer på DR / Kristne TV-kanaler

DR1

Søndag 30/8
10.00 Gudstjeneste fra Vor Frue Kirke, Københavns Domkirke
Liturg og prædikant er præst Eva-Maria Schwarz. Gudstjenesten transmitteres via fastmonterede kameraer i kirken.
Hele sommeren har DR transmitteret direkte fra den ugentlige søndagsgudstjeneste i Aalborg eller Københavns Domkirke. Sidste gang bliver den 6. september, hvorefter DR Kirken vender tilbage med Sofie Østergaard som vært.

Tirsdag 1/9
20.30 Hvad tror danskerne på: Engle, Efterliv og Barnetro?
Var der en skytsengel til stede, da Bodil Jørgensen overlevede tre livstruende ulykker? Eller da Niels Hausgaard var død i 18 minutter? Abdel Aziz Mahmoud frygtede religiøs modstand, da han sprang ud, og Brian Holm fik en spåkone som svigermor, der straks kunne se hans fremtid i detaljer. DR og Epinion har stillet danskerne en lang række spørgsmål om noget af det, vi sjældent deler med hinanden. Umut Sakarya, Tobias Hamann, Hella Joof og Özlem Cekic m.fl. omsætter de kolde tal til personlige samtaler og et indblik i deres egen tro eller mangel på samme.

Lørdag 5/9
18.50 Før søndagen
Ugens salme: 'Du, som har tændt millioner af stjerner' - Katrine Muff og Mathias Hammer introducerer ugens salme, som denne gang synges af DR Børnekoret.
Hver uge introducerer værterne Katrine Muff og Mathias Hammer ugens salme og synger på skift med DR's kor fra den store danske sang- og salmeskat.

DR2

Søndag 23/8
14.00 Præst søger Paradis - Jul. S1:E3
Det er juletid, og på Sejerø er der mange særlige juletraditioner. Julesokker over fryseboksen i Brugsen og små juleroser, præsten selv bringer ud. Den nye præst har dog tænkt sig at pille lidt ved den traditionelle julekirkekaffe. Serien *Præst søger Paradis* følger Josefine Mikuta Poulsen over fire afsnit i hendes første præstejob. Produceret i 2022.

FGP-TV

FGP-Huset, Nygade 17,
3782 Klemensker, Tlf. 40870533
Mail: post@FGP.dk
Udsendelserne kan ses på FGP-TVs hjemmeside www.FGP.dk (Menupunkt: FGP-TVs IT-kanal)
Derudover minimum fire gange ugentlig på GospelChannel. Blandt andet onsdage kl. 19.00 og lørdage kl. 11.30.
GospelChannel er en gratis kanal på bl.a. CanalDigital.

KKR-TV i DK

Se kristent tv døgnet rundt her:
1. I hele landet på dit tv med en KKR tv-boks. Bestilles på www.kkrtv.dk / seerklubben@kkr-tv.dk eller tlf/sms: 35 31 00 57.
2. På MoreTV via TV, mobil og tablet i hele landet. Læs mere og bestil på moretv.dk eller ring 69 16 16 20 for mere info. Programoversigt på: kkrtv.dk/programmer.

GOD TV

Tlf. 98 90 91 50 - Email: info.scandinavia@god.tv
Download en app til iPhone, iPad eller Android eller se www.god.tv, hvor der findes 20 web kanaler 24/7.GOD Channel kan også ses 24/7 via parabol: ASTRA 4A 5º Ø Frekvens: 11.996 GHz, Polarisation: H, Symbol Rate: 27,500 Symbol/s: FEC: ¾. Kan også modtages fra Hotbird 13° øst og Eurobird 28,5° øst. Indgår i TV-pakken hos MoreTv. Findes i mange bredbånds- og kabelnet.

SAT-7

Fire tv-kanaler som kan ses på Appen SAT-7 Plus:
• SAT-7 ARABIC (for familier på arabisk)
• SAT-7 KIDS (for børn på arabisk)
• SAT-7 PARS (for persisktalende seere i primært Iran, Afghanistan og Tadsjikistan)
• SAT-7 TÜRK (for tyrkisktalende seere i primært Tyrkiet og Aserbajdsjan)
Se mere på www.sat7.org og facebook.com/SAT7Network

Kanal 10

Kanal 10 er en norsk tv-kanal, der tjener som platform for forskellige kristne kirkeretninger med en vision om at vise, hvad der sker i kirkerne i Norge. Kanalen sender også danske programmer og indgår i MoreTV pakken. Se mere på www.kanal10.no

More 2 life TV

Regionalt TV i MUX 1. Kanal Nord: Mandag - tirsdag 8:30, onsdag 23:00, torsdag 21:00, lørdag 10:00, søndag 11:00. Kanal Øst: Mandag - torsdag 8:30, lørdag 11:30, søndag 15:00.
Kanal Hovedstaden: Tirsdag 11:00, onsdag 15:30, torsdag 11:00, fredag 05:00.

Loveworld TV

Kanal ASTRA 2a, 2b, 2d 28,2 grader E= øst. Engelsk kanal. Undervisning og helbredelsesudsendelser. Ekstra parabol muligvis nødvendig. Program og yderligere info.: www.loveworldtv.co.uk/

Airport UCB TV

Sender på regionale digitale net
www.ucb.dk/ucbtv.htm
Hovedstaden (Airport TV)
Mandag 07.30-08.00, torsdag 05.30-06.00, søndag 08.30-09.00, søndag 15.30-16.00.

Andre kanaler

På Thor 1o vest:
Vision Norge, Gospel Channel
Fr. 11247 Pol V Sr 24500 Fec 7/8.
På Astra 1 19,2o øst: Bibel TV Fr. 10832 Pol H SR 22000 Fec 5/6.
Astra 2 28,5o øst:
TBN Europe Revelation

Web-tv

GOD TV: www.god.tv
DKNET.TV www.dknet.tv
TBN - Trinity Broadcasting Network: www.tbn.org

Tysksproget TV

Tysksprogede TV-Kanaler med satellitmodtagelse: Canal Digital: Via Astra modtages bibeltv.de og hopechannel.de.
Hopechannel.de:
Onsdag kl. 13.00 og kl. 19.30. Torsdag kl. 16.00. Fredag kl. 10.00 og kl. 20.15. Lørdag kl. 9.15.
Die Bibel-Das Leben - en kristen gæst fortæller i interview om sin "vandring", produceret af den tyske Adventistkirke.
Bibeltv.de: Tirsdage kl. 22.00 - 22.30: ICEJ - Faszination Israel med Gottfried Buhler. BibelTv er en afdeling af Evangeliums Rundfunk, som udsendes fra Wetzlar. Hope Media (Stimme der Hoffnung) = Hope Channel udsendes fra Alsbach-Hähnlein.

Radio - Programmer om tro på P1

Søndag 30/8
10.00 Gudstjenesten fra Helligåndskirken, Flensborg. 13. søndag efter trinitatis
Prædikant: Charlotte Thea Gade
Vært: Katarina Lewkovitch
Salmer:
DDS 736: Den mørke nat
DDS 309: Bøj O Helligånd os alle
DDS 696: Kærlighed er lysets kilde
DDS 192: Hil dig frelser
DDS 728: Du gav mig, O Herre

11.03 Pilgrim - Vejen hjem
Forfatter Anja Steensig fortæller i en samtale med Anders Laugesen om længslen, som er knyttet til erfaringen af at være dybt forbundet med Gud. Det at være sand over for sig selv og over for Gud er ikke altid let, og for Anja Steensig betød det en rejse ind i et personligt mørke, hvor lag på lag blev skrællet af for at kunne være i verden med en ny sansende sårbarhed, som rækker ud mod andre.
Under vejs refereres til bogen 'Jeg overgiver mig. En kærlighedsafære med Gud' af Anja Steensig.
Vært: Anders Laugesen.
(Sendes også 4.03).

15.03 Hvad ville Jesus have sagt?: Min veninde poster film med demente på Instagram
En lytter undrer sig: Hvorfor har Gud egentlig ikke bare skabt os perfekte og fuldkomne fra begyndelsen? "Så havde det jo ikke været nødvendigt, at vi skulle tilbede

Søndag den 30.8. er radiogudstjenesten taget til en af de danske kirker i udlandet, nemlig Helligåndskirken i Flensborg.
Foto: Wikipedia

ham og frelses gennem hans søn," skriver han. En kvindelig lytter er kommet i tvivl om, hvad hun skal stille op med, at hendes veninde optager videoer med demente borgere på hendes arbejdsplads og efterfølgende lægger dem op på både Instagram og Tik-Tok. "Skal jeg sige det til ledelsen," spørger hun. Endelig er en tredje lytter kommet i tvivl om, hvor vidt han skylder sin søster at bede hende være gudmor ved hans datters dåb. "Jeg var gudfar, da hendes søn blev døbt - så skylder jeg hende det samme," spørger han. Præsterne i panelet er hospitalspræst Ina Balle Aagaard fra Odense Universitetshospital, sognepræst Louise Britze fra Simeons Kirke på Nørrebro i København og sognepræst Adam Garff fra Gentofte Kirke. De er alle gæster hos vært Anne-Grethe Bjarup Riis.
Du kan altid skrive dine spørgsmål til Jesus@dr.dk.
Sendes også lørdag 22.03.

Torsdag
11:03 Bibelen Leth fortalt
Forfatter Kristian Leth mener, at Bibelen er verdens vigtigste bog. Journalist Lauge Hendriksen læser de hellige skrifter for første gang. Sammen forsøger de at besvare spørgsmålet: Kan vi overhovedet forstå os selv og det samfund, vi lever i, hvis ikke vi forstår Bibelen? Tilrettelæggelse og klip: Kristian Leth og Lauge Hendriksen.
(Sendes også 21.03 og lørdag 16.03).

Søndag 6/9
10.00 Gudstjenesten fra Godthaabskirken. Københavns stift. 14. søndag efter trinitatis
Prædikant: Martin Elvstrøm-Vieth
Vært: Katarina Lewkovitch
Salmer:
DDS 745: Vågn op og slå på dine strenge
DDS 42: I underværkers land jeg bor
DDS 626: O du store sejervinder
DDS 3: Lovsynger Herren, v. 2 og 3

Kristen lokalradio

København Rhema Radio

Morgenradio fra 06.00 til 10.00 på 106.3 FM. Lørdag kl. 06.00 til 13.00 Søndag kl. 06.00 til 21.00 på 106,3 FM. Natradio fra 00.00 til 06.00 på 103.4 FM
UCB Media på nettet 24/7: ucb.dk

Lumi Radio Aalborg

Sender prædikener, bibelundervisning, mødereportager og musikudsendelser med kristen musik 33 timer om ugen: lumiradio.dk, facebook.com/lumiradio. FM 92.2 MHz, 106.5 MHz, 107.4 MHz

Norea Radio Danmark

Webradio - http://norea.dk

Radio Ådalen

Egen antenne: Opsund: 96.4 MHz | Lønborg: 107.1 MHz
Fællesantenne
Skjern: 97.0 MHz samt netradio: www.radio-aadalen.dk

Nordsjællands Kristne Radio & Radio KUR

Egen antenne: FM 92,8 MHz
Stofa net: 96,8 MHz
Netradio og podcast
Radio KUR (Kristen Ungdomsradio): Sender via egen YouTube kanal og via Facebook
www.nkradio.dk

Arkens radio

Kanal 2 i Esbjerg
Frekvens: 93.5 MHZ
Sydenergi: 90.3 MHZ
Web: arkensradio.dk

Radio fri-born.dk

Pinsekirken Bornholm, Sagavej 5, Rønne, sender internet-radio 24/7. Kan høres på mobil, iPad mm. ved at hente den globale lydstreaming-tjeneste TuneIns radio-app i PLAY og APP-Store. Når appen er installeret, søg efter fri-born.

Sådan kan du også være med til at støtte Udfordringens vigtige tjeneste

Giv gaver med skattefradrag via Missionsfonden på konto 9570 - 0006 139450.

Skriv, at du vil støtte:

Projekt 5127 - Avisen Udfordringen

Gaver uden skattefradrag kan indbetales direkte på Udfordringens bankkonto: 7040 1830446 / MobilePay 717371 (Skriv under bemærkninger, at det er en gave).

Obs! Missionsfonden er også godkendt til at modtage testamentariske gaver uden arveafgift. Kontakt Udfordringen eller Missionsfonden på tlf. 47174040 eller via e-mail på adressen: mail@missionsfonden.dk

Tak for din nødvendige forbøn for Udfordringens medarbejdere og frivillige.

Udfordringen

Gaver uden fradrag via Udfordringens MobilePay:

Paulus og Silas blev gennembanket og smidt i fængsel i Filippi. Men ved midnatstid sang de lovsange til Gud, mens alle de andre fanger lyttede. Og så rystede fængslet i sin grundvold.

Paulus og Silas sang lovsange i fængslet - så kom der et jordskælv

"Paulus og Silas fortsatte rejsen, og efter et kort ophold i Derbe ankom de til Lystra. Her traf de en discipel, der hed Timoteus. Selv om hans far var græker, blev han regnet for at være jøde, fordi hans mor var jøde. Timoteus havde et godt omdømme blandt lederne af menighederne både i Lystra og Ikonion, så Paulus ville gerne have ham med på den videre rejse. Han fik Timoteus omskåret, inden de tog af sted, af hensyn til de mange jøder, de kom i kontakt med. De vidste nemlig alle, at han ikke var blevet omskåret på grund af sin græske far.

De rejste nu fra by til by, og de brugte anledningen til at forklare de lokale menigheder de regler, som apostlene og menighedens ledere i Jerusalem havde besluttet, at de burde overholde. Ved den undervisning og opmuntring, menighederne modtog fra Paulus og Silas, blev de styrket i troen og voksede dagligt i antal.

Derefter rejste Paulus og hans ledsagere gennem distriktet Frygien i den provins, der hed Galatien, efter at Helligånden havde afskåret dem fra at forkynde ordet i provinsen Asien. Da de nærmede sig grænsen til det område, der hed Mysien, overvejede de at fortsætte mod nord ind i provinsen Bitynien, men Jesu Ånd tillod dem det ikke. I stedet rejste de mod vest tværs gennem Mysien og nåede til havnebyen Troas.

Paulus' syn og kaldet til Makedonien

En nat havde Paulus et syn. Han så en mand fra Makedonien, som stod og kaldte indtrængende på ham: "Kom herover til Makedonien og hjælp os!" råbte han. Efter det syn forsøgte vi med det samme at komme over til Makedonien, for vi forstod, at det var Gud, der ville sende os derover for at forkynde budskabet om Jesus. Vi gik om bord i et skib i Troas og nåede den første dag frem til øen Samotrake. Den næste dag ankom vi til havnebyen Neapolis i Makedonien. Derfra fortsatte vi til fods til Filippi, der er en romersk koloni og den vigtigste by i den del af Makedonien. Der blev vi nogle dage.

En menighed grundlægges i Filippi

På sabbatten gik vi et lille stykke uden for byen langs med en flod, hvor vi mente, jøderne plejede at mødes til bøn. Vi satte os ned og begyndte at tale til de kvinder, der var kommet. En af dem hed Lydia. Hun var fra Tyatira og handlede med kostbare purpurklæder. Hun havde antaget den jødiske tro, og mens hun lyttede til Paulus, åbnede Herren hendes hjerte, så hun tog ordene til sig. Sammen med hele sin husstand blev hun døbt, hvorefter hun indbød os som sine gæster. "Hvis I virkelig tror på, at jeg nu hører Herren til," sagde hun, "så må I også komme og bo i mit hus i nogle dage." På den måde overtalte hun os.

Paulus uddriver en spådomsånd

Da vi en dag var på vej ned til det sted ved floden, hvor de samledes til bøn, mødte vi en slavinde, der havde en spådomsånd i sig. Hendes herrer tjente mange penge på grund af hendes evne til at spå.

Hun fulgte i hælene på os og råbte: "Disse mænd er den højeste Guds tjenere, og de er kommet for at forkynde jer vejen til frelse!" Det gentog sig i mange dage, og til sidst blev det Paulus for meget. Han vendte sig om og talte direkte til dæmonen i hende: "Jeg befaler dig i Jesu Kristi navn at forsvinde ud af hende!" I samme øjeblik forlod den hende.

Hendes herrer blev vrede over, at de nu havde mistet deres indtægtskilde, så de greb fat i Paulus og Silas og slæbte dem for dommerne på byens torv. "De her mennesker skaber oprør i vores by," sagde de. "De er jøder, og de lærer folk skikke, som vi romere ikke kan godtage og bestemt ikke kan rette os efter."

En fangevogter og hans husstand bliver frelst

Mængden tilsluttede sig anklagen mod Paulus og Silas. Dommerne gav ordre til, at tøjet skulle rives af dem, og at de skulle prygles med knipler. Efter at de var gennembanket, blev de kastet i fængsel, og fangevogteren fik strenge ordrer til at sørge for, at de ikke undslap. Han tog ingen chancer, men kastede dem i den inderste celle og spændte deres fødder fast i nogle tunge træblokke.

Ved midnatstid var Paulus og Silas i færd med at synge lovsange til Gud, mens alle de andre fanger lyttede. Pludselig blev fængslet gennemrystet af et kraftigt jordskælv, så det rystede i sin grundvold. I samme øjeblik sprang fængselsdørene op, og alle lænkerne faldt af fangerne. Fangevogteren vågnede med et sæt, og da han så fængslets døre stå på vid gab, troede han, at fangerne var stukket af, og han greb sit sværd for at begå selvmord. Men Paulus råbte til ham: "Stands! Gør ikke dig selv fortræd! Vi er her jo alle sammen!" Rystende af angst råbte fangevogteren: "En fakkel! Kom med en fakkel!" hvorpå han styrtede ind i fængslet og kastede sig ned foran Paulus og Silas. Så førte han dem udenfor og spurgte: "Hvad skal jeg gøre for at blive frelst?" "Hvis du tager imod Jesus som din Herre, bliver du frelst," svarede de. "Det gælder både dig og din husstand."

Så forkyndte Paulus og Silas om Jesus både til ham og til de andre, der hørte til husstanden. Selv om det var midt om natten, gik fangevogteren i gang med at rense deres sår, og straks efter blev han og hele hans husstand døbt. Da det var sket, tog han Paulus og Silas med ind i sit hus og serverede mad for dem, og alle i huset var jublende glade, fordi de var kommet til tro på Gud.

Næste morgen sendte dommerne nogle betjente til fangevogteren med besked om, at han nu kunne løslade de to mænd. Fangevogteren førte dem hen til Paulus i hans celle og sagde: "Dommerne har sendt besked om, at I skal løslades. Derfor er I fri til at rejse videre i fred." Men Paulus svarede: "Til trods for at vi er romerske statsborgere, er vi offentligt og uden dom blevet gennembanket og kastet i fængsel. Og nu vil man så hemmeligt sende os bort. Nej, lad dommerne selv komme herhen og føre os ud af fængslet." Betjentene gik tilbage med den besked. Da dommerne hørte, at de var romerske statsborgere, blev de bange. De kom derfor hen til fængslet og gav dem en undskyldning, hvorefter de førte dem ud af fængslet med en opfordring til at forlade byen. Men Paulus og Silas gik først tilbage til Lydias hus, hvor de samledes med de troende og opmuntrede dem til at holde fast ved troen. Derpå fortsatte de deres rejse."

(Apostlenes Gerninger 16)

Tegningerne er fra Martin Young's Bible Cartoons. Teksten er fra Bibelen på hverdagsdansk.

Gud kan se den våde kind

Vores kristne svigerdatter fra Java i Indonesien fik 14 dage til at forlade Danmark i 2023 efter være blevet gift den 31. december 2020 og have boet i Grønland i 2 år. Hun kom til at arbejde i et supermarked, og vores søn fik i alt 5 år som musiklærer på gymnasiet i Nuuk. Problemet var, at der ingen muligheder var for danskundervisning i Grønland for udlændinge. De valgte så at rejse til Danmark for at finde en mulighed for danskundervisning. Alligevel fik hun et brev om, at hun skulle være ude af landet inden 14 dage.

Nedenstående vers blev et resultat af udvisningen, inspireret af Salmernes Bog. Det er voldsomme ting, som nævnes, når det drejer sig om at overse enker, faderløse, fremmede og flygtninge og ikke mindst fosterdrab. Danmark er siden 1970 blevet forandret til et afkristnet folk med uskyldigt blod på hænderne.

Frugterne af abortloven

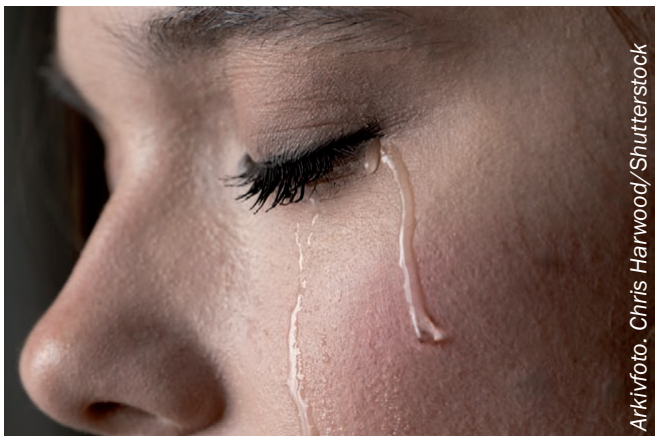
Frugterne af abortloven er ret tydelige, men kun de få tør vove at nævne de mange følger af loven om den fri abort. Vi er derimod blevet gode til at vedtage love blot for at beskytte egne interesser. Vi vil være rige på de svages bekostning. Det har så ført med sig, at psykiatrien er overbelastet og fungerer utilstrækkeligt, for tidlige udskrivninger kan ende med ulykkelige mord, begået af psykotiske patienter.

Mange psykologer og sjælesørgere har mødt problemet med senfølger pga. abort, nogle får depressioner og skyldfølelse, og de ufødte børn lever videre i sindet.

På plejehjemmene var der tidligere varme hænder. Nu er der for få hænder. Hvordan kan det lade sig gøre at få en god alderdom, når de, som skulle have været varme hænder, er blevet ofret til Molok på det såkaldte velfærdsalter, hvor livsnydelse og mangel på selvopofrelse er sat i højsædet. Lige efter at abortloven var blevet vedtaget, hørte jeg en bekendt sige: "Hvem skal så betale vores pension?" En forhøjet pensionsalder skal nu mindske problemet, men problemet ender måske med en førtidspension eller i en seng på en hospitalsgang.

Gæstfrihed og de fremmede

Vi skal tage os af de fremmede og give dem kærlighed. Gør vi ikke det, vil der opstå dybe grøfter. Det kan blive alvorligt! Det er kun kærlighed, som kan overvinde

Arkivfoto. Chris Harwood/Shutterstock

frygten for de fremmede, men hvor kærligheden er blevet kold, ophører vi med at følge hjertet, og pengepungen kommer til at styre vore handlinger og vore valg. Jeg er rystet over, at kristne venner kan vælge pengepungen på bekostning af menneskelighed og varme. Hjertet har for mange lag fedt, så vi ikke længere kender til medfølelse. Vi har pligt til at tage os af de fremmede og vise dem gæstfrihed.

Lovløshedens glidebane

Justitsminister K. Thestrup fik i 1970 gennemført en lettere adgang til abort, som banede vej for den fri abort i 1973. Det blev et af demokratiets bitre og værste frugter, og bekræfter blot Søren Kierkegaards ord: "Flertallet har altid uret." Kun få vil erkende, at når man tager fostrets liv, udgydes der uskyldigt blod, og det fremkalder Guds vrede. Sprogbruget blev ændret fra fosterdrab til svangerskabsafbrydelse og derefter til fri abort. Siden den fri abort er blevet lovlig, er der blevet taget 900.000 liv!

Aktiv dødshjælp

Og hvad bliver det næste? Det er ikke svært at svare på, for det er allerede på vej. Det er dødshjælp og retten til at bestemme over sit eget liv. Det vil uundgåeligt komme.

Mellem trappetrin og sprækker

(Efter Salme 94 og Jeremias´ Bog 7,6). Tekst: Lorenz Johs. Jensen 2023/2026.

Mellem trappetrin og sprækker,
dér hvor bjælketaget lækker,
sidder der en enlig mor,
hun er enke, glemt af mange
overset og ganske bange,
savner hjælpen fra en bror.
Enkens liv må ingen skænde,
når det sker må Herren sende
straffedom med sørgeflor.

Det er svært for faderløse,
nogle ender som massøse,
som en misbrugt, flosset klud,
uden hjem med kærlig varme.
Hvem er de, som vil forbarme
*sig imod et skumpelskud?**
(forsømt barn)*
Enkens børn vil mange skænde,
retten glider folk af hænde
før det store sammenbrud.

Flygtninge bli'r ladt i stikken,
mange drukner, tager strikken,
mens vi mæsker os som svin,
vi har vores lune rede,
de har intet værn mod hede
høsten svigter, vi har vin,
men vor velstand får en ende,
snart vil havets bølger sende
katastrofer og ruin.

Værst af alt er blod som flyder,
når en bøddel gennembryder
fostre, som er skabt af Gud.
Livet må vi ikke tage,
Gud har tal på vore dage,
drab er altid grundlovsbrud.
Vi er niddinger til hobe,
ødelægger denne globe
blot for guld og simpelt skrud.

Nu er det den sidste time,
snart får dommen løst sin grime,
og Guds vrede bryder frem,
dog en rytter har Gud fundet,
døden har han overvundet,
frit er Guds Jerusalem.
Kristus på den hvide ganger
bærer bud til bundne fanger,
flygtninge skal få et hjem.

Lorenz Johs. Jensen
Sommersted

Danskere cyklede fra Aarhus til Paris for at støtte mission blandt jøder

Fire medlemmer af Israelsmissions Unge samt Israelsmissionens generalsekretær cyklede et sponsorløb på 1.155 km for at samle støtte til organisationen Jews for Jesus i Paris.

I perioden 8.-15. august har fem danskere fra Israelsmissionen cyklet sammen fra Aarhus til Paris for at støtte Johann Lussange, der er missionær for det franske *Jews for Jesus.*

Man har kunnet følge cykelholdets strabadser, blandt andet gennem en evaluering af den enkelte rytters topfart, styrker og svagheder. Generalsekretæren, der blev betegnet "Christian aka Patriarken" havde angiveligt en topfart på 52,7 km/timen undervejs.

Undervejs kunne følgerne også deltage i en konkurrence, hvor de på en lottokupon skulle krydse af, fx hvor mange styrt rytterne havde undervejs.

Støtte til Johanns arbejde

I Jews for Jesus Paris arbejder franske Johann Lussange, som i sin tid mødte Jesus i Danmark. Han har da også besøgt Israelsmissionen i Danmark og delt sit vidnesbyrd i missionens blad.

I Paris rækker Johann Lussange ud til mennesker på gaden, han holder bibelgruppe, underviser fysisk og online og er med til at arrangere sociale og kulturelle arrangementer, og så tager han imod dem, der kommer ind på kontoret midt i Paris. Til foråret bliver han også en vigtig brik i forhold til det danske arbejde, når Iunge (Israelsmissionens Unge) begynder at sende unge afsted til Paris som missionspiloter.

Rivka lærte nyt om Gud

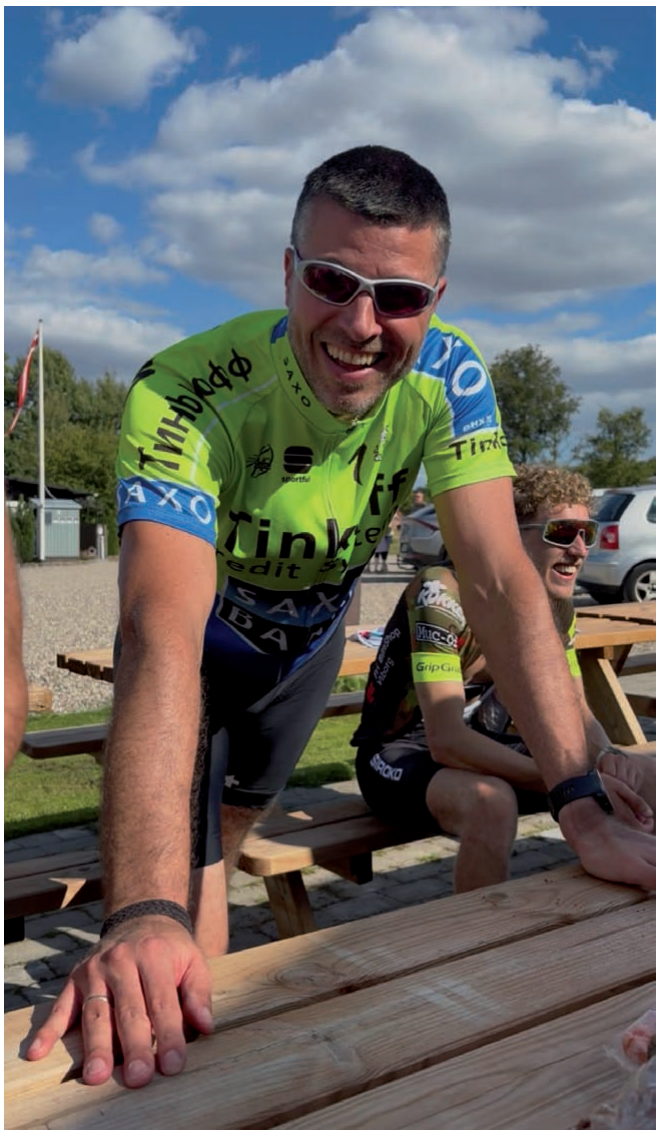
Johann Lussange fortæller ofte om jøder, som er åndeligt søgende og vover sig ind på Jews for Jesus' kontor. Senest en praktiserende jøde, en kvinde, der omtales som Rivka.

Hun begyndte at deltage i en bibelstudiegruppe og læste Det Nye Testamente, og det kastede nyt lys over Jesu budskab og Guds plan. Efter en tid med bibellæsning og eftertanke har hun taget imod Jesus som sin Herre og Frelser, skriver Israelsmissionen.

Bodil

I Paris blev danskerne taget godt imod af medarbejderne ved Jews for Jesus. Foto: Facebook

Christian Rasmussen, der er generalsekretær i Israelsmissionen, cyklede sammen med Lasse Maagaard, Jeppe Toft Hansen, Nikolaj Bach og Johan Rasmussen fra Iunge. Der var også en følgebil med på turen fra Aarhus til Paris. Foto: Facebook

Sponsorløb gav 82.000 kr. til arbejdet

Alle cyklisterne er nu kommet godt hjem igen, og generalsekretæren ser tilbage på et indbringende sponsorløb:

- Det var en virkelig fin tur. Det var hyggeligt og hårdt - og det var opmuntrende med folks støtte. Vi samlede 50.000 kr. ind i løbet af ugen, og det endte med godt 82.000 kr, fortæller Christian Rasmussen.

Johann Lussange. Foto: Israelsmissionen

Franske Johann mødte Jesus i Danmark

Johann Lussange, som er missionær i *Jews for Jesus* i Paris, har sidste år delt sit spændende vidnesbyrd i Israelsmissionens blad 'Shalom'. Han voksede op med en katolsk mor, der var ateist, og en far, som var en sefardisk jøde uden at være særligt troende.

Johann, der selv var ateist, havde valgt at læse fysik på Ørsted Instituttet og Niels Bohr Instituttet i København.

Her i studietiden, hvor han sled med ensomhed og psykiske problemer, begyndte Johann at søge den åndelige verden via New Age på internettet.Men en dag så han Jesu ansigt på computerskærmen – og oplevede, at Jesus kaldte på ham! Dette blev starten på Johanns nye liv med Jesus. Senere fik han et kald til fuldtids mission, og han samarbejder nu med danskere gennem Israelsmissionen og Iunge.

KLUMME

Solformørkelsesbriller

Gud har sat solen som vores livgiver som mennesker her på jorden. Men den er så stærk en stjerne, at vi ikke kan tåle at se direkte på den uden at risikere at få øjenskader. Det så vi under solformørkelsen for nylig.

2. Korinterbrev kap. 3 er et interessant kapitel om forholdet mellem den gamle og den nye pagt. Gud er lys, og i den gamle tid kunne mennesker ikke tåle at se på ham, så stærk en herlighed har han. Han bor i et lys, som ingen kan komme nær. Da Moses havde været på bjerget og kom ned med stentavlerne, De Ti Bud, strålede hans ansigt så kraftigt, fordi han havde været tæt på Gud, at israelitterne ikke kunne tåle at se på det lys, så Moses måtte lægge et klæde for sit ansigt. Det var under den gamle pagt.

Under den nye pagt er Jesus blevet vores lys, der skinner i mørket. Vi opfordres til at se på ham, troens banebryder og fuldender. Og når vi ser på ham, kommer vi i en forvandlingsproces, så vi med tiden kommer til at ligne ham mere og mere.

Læs 2. Kor. 3,17:

Jesus har sendt Helligånden, og hvor hans Ånd er, dér er der frihed. Alle vi, som har fået sløret fjernet, kan nu se hans herlighed – med de begrænsninger, der hører det jordiske liv til – og den herlighed sætter sit præg på os, så vi forvandles til lighed med ham, efterhånden som vi modtager hans Ånd, og det går fra herlighed til endnu større herlighed.

Gud har sat Jesus som vores livgiver og frelser, der har besejret død og grav. Han er vores sol, og vi kan udholde at se på ham, fordi vi har fået beskyttelsesbriller, nemlig nåden gennem hans blod. Og ved at vende hele vores liv mod ham med åbenhed og tillid er vi i en gudgiven forvandlingsproces. Det sker ikke mindst gennem ordet og bønnen.

Ofte kaster vi os dog hovedkuld ud i bønnen med en lang liste over, hvad Gud skal gøre for os. Og naturligvis ser han os, forstår os og hører os. Men der ligger også en velsignelse i bare være stille og fokusere på, hvem Gud og Jesus er, frem for at fokusere på alt det, vi har brug for, at Gud gør for os. Til sin tid skal han nok svare os, for han ved, hvad vi inderst inde behøver.

Gennem beskyttelsesbrillerne får vi i hverdagen lov til at kigge væk fra alt det, der vil distrahere os og i stedet rette blikket mod Jesus.

I "det ny Jerusalem" vil der i øvrigt ikke være brug for "lampe eller solens lys, for Gud Herren vil lyse" for os.

Af Ole Bering,
tidligere folkeskolelærer

En mand, en drøm, en ark!
Søsæt dit drømmeskib!
Af Johan Huibers & Henk Stoorvogel
Læs om en rigtig macho-mands spændende tros-udvikling. Hans kærlighed, fristelser, fejltagelser og skuffelser... 264 sider. Flotte fotos.
Kr. 148,- Hosianna.dk
Eller bestil på 7456 2202
Johan Huibers & Henk Stoorvogel
Søsæt dit drømmeskib!
En mand, en drøm, en ark!
Af den hollandske tømrer, som byggede Noas ark i fuld størrelse!
Udfordringens Forlag